

Projektant:

SYNTAX

Biuro Planowania Przestrzennego Małgorzata Łapeta

44-100 Gliwice, ul. Raciborska 1a/6

tel. 601 40 57 32

e-mail syntax.biuro@gmail.com

Zamawiający :

Burmistrz Miasta Tarnowskie Góry

Urząd Miejski w Tarnowskich Górach

42-600 Tarnowskie Góry ul. Sienkiewicza 2

Przedsięwzięcie:

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W DZIELNICY STARE TARNOWICE
W TARNOWSKICH GÓRACH, W REJONIE ULIC OBWODNICA I OLIMPIJCZYKÓW.

Temat opracowania:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracował:

mgr inż. arch. Małgorzata Łapeta

SPIS TREŚCI

1. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.	4
2. Przedmiot prognozy.	7
2.1 Podstawa prawna opracowania.	7
2.2 Materiały i metody wykorzystane do wykonywania opracowania.	8
3. Dotychczasowe sposoby zagospodarowania, urządzania oraz użytkowania terenu.	8
3.1 Opis dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu i jego obecnego przeznaczenia.	8
3.2 Zabytki i pomniki przyrody.	10
4. Stan i zasoby środowiska.	10
4.1 Rzeźba terenu.	10
4.2 Warunki geologiczne i geotechniczne.	11
4.3 Gleby. 11	
4.4 Kopaliny.	12
4.5 Krajobraz.	12
4.6 Istotne cechy klimatu.	12
4.7 Aktualny stan jakości powietrza.	13
4.8 Hałas. 14	
4.9 Wody powierzchniowe.	16
4.10 Wody podziemne.	17
4.11 Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna.	19
4.12 Struktura przyrodnicza obszaru w tym różnorodność biologiczna, rośliny i zwierzęta.	19
4.13 Powiązania przyrodnicze obszaru z jego szerszym otoczeniem.	21
5. Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska.	22
6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji dokumentu.	22
7. Dotychczasowe zmiany w środowisku.	23
8. Międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe cele ochrony środowiska.	23
9. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi.	26
10. Potencjalne zagrożenia środowiska związane z realizacją planu.	26
10.1 Zagrożenia dla gleb i powierzchni ziemi.	26
10.2 Zagrożenia dla wód podziemnych i powierzchniowych.	26
10.3 Zagrożenia dla powietrza.	27
10.4 Zagrożenia dla roślin i zwierząt.	28
10.5 Zagrożenia dla krajobrazu.	28
10.6 Zagrożenia dla klimatu.	29
10.7 Hałas. 29	
11. Ocena zagrożeń dla środowiska, które mogą powstawać na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jego ustaleń. 29	
12. Zanieczyszczenie powietrza.	31
13. Parkingi i drogi.	31
13.1.1 Działalność usługowa.	31
13.1.2 Wnioski.	33

13.2 Wprowadzanie ścieków do wód i ziemi, wytwarzanie odpadów, zanieczyszczenie gleby lub ziemi.	33
13.3 Ochrona powierzchni ziemi.	36
13.4 Hałas i wibracje.	36
13.5 Emitowanie pól elektromagnetycznych.	38
13.6 Ryzyko wystąpienia poważnej awarii.	40
13.7 Przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu, zmiany w krajobrazie, przekształcenia środowiska kulturowego i klimatu.	40
13.8 Ocena wpływu ustaleń planu na świat roślin i zwierząt oraz na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych.	41
13.9 Ocena potencjalnych skutków transgranicznych.	42
14. Ocena skutków realizacji ustaleń planu dla istniejących form ochrony przyrody oraz innych obszarów chronionych, w tym oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.	42
15. Ocena określonych w projekcie planu warunków zagospodarowania terenów, wynikających z potrzeb ochrony środowiska.	45
16. Ocena kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego i innych ustaleń zawartych w projekcie planu.	45
16.1 Zgodność projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenów z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym.	45
16.2 Proporcje pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania.	46
17. Uwzględnienie wniosków wynikających z dokumentów powiązanych z projektem planu.	46
18. Przewidywane metody analizy realizacji ustaleń planu.	49
19. Propozycje działań minimalizujących i zapobiegających w odniesieniu do przedstawionych w prognozie potencjalnych zagrożeń środowiska związanych z realizacją ustaleń planu.	50
20. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu.	51

1. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest częścią procedury mającej na celu uchwalenie planu. Potrzeba opracowania prognozy wynika z art. 46 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 53 wyżej wymienionej ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Przedmiotem prognozy jest oddziaływanie na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w dzielnicy Stare Tarnowice w Tarnowskich Górach, w rejonie ulic Obwodnica i Olimpijczyków, obejmującego obszary określone na załączniku graficznym do uchwały nr XXII/285/2016 Rady Miejskiej w Tarnowskich Górach z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w dzielnicy Stare Tarnowice w Tarnowskich Górach, w rejonie ulic Obwodnica i Olimpijczyków.

Opracowaniem projektu planu są objęte dwa obszary:

- obszar nr 1 – o powierzchni 4,005 ha, położony pomiędzy ul. Olimpijczyków, Obwodnicą a Parkiem Wodnym.
- obszar nr 2 – o powierzchni 3,114 ha, położony pomiędzy wzdłuż Obwodnicy, na odcinku od skrzyżowania z ul. Wyszyńskiego do skrzyżowania z ul. Opatowicką.

Zgodnie z obowiązującymi planami miejscowymi, tereny objęte opracowaniem były przeznaczone pod różne funkcje użytkowe, w tym tereny sportu i rekreacji, zabudowę mieszkaniową jednorodziną i usługową, komunikację. W stanie istniejącym obszar nr 1 stanowi obecnie teren częściowo użytkowany rolniczo, częściowo zadrzewiony. Obszar ten jest położony w sąsiedztwie Parku Wodnego i terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Obsługa komunikacyjna obszaru jest możliwa od strony ul. Olimpijczyków. Przy północno-wschodniej granicy obszaru znajduje się stacja redukcyjno-pomiarowa gazu.

Obszar nr 2 stanowi rezerwę terenu niewykorzystanego pod poszerzenie obwodnicy miasta Tarnowskie Góry, w ciągu drogi krajowej DK11 stanowiącej drogę główną ruchu przyśpieszonego. Droga ta na fragmencie jest drogą dwujezdniową, a w pozostałej większej części posiada jedną jezdnię. Zgodnie z wnioskiem GDDKiA do roku 2023 nie jest planowana na przedmiotowym odcinku budowa drugiej jezdni, w związku z tym zakłada się przeznaczenie rezerwowanego do tej pory te-

renu pod usługi i zieleń. Obszar ten stanowi pas terenu o zmiennej szerokości, położony pomiędzy ul. Obwodnicą a terenami zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenami usług i ogródków działkowych. Obszar ten jest częściowo zadrzewiony, znajdują się w nim także dojazdy do istniejącej zabudowy, utwardzony i ogrodzony plac w sąsiedztwie ul. Hipotecznej (działka nr 171/18), zabudowania na działce 291/115 oraz istniejące ogródki działkowe. Spośród wszystkich ulic obsługujących tereny zabudowy mieszkaniowej sąsiadujące z obszarem nr 2 tylko ulica Szczygłów przecina obszar objęty opracowaniem łącząc się z ul. Obwodnicą.

Opracowanie planu jest niezbędne do realizacji swobody korzystania z własności w zakresie wynikającym z art. 21 i 64 Konstytucji RP i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Opracowanie planu ma na celu określenie przeznaczenia, zasad zagospodarowania tego terenu, a także zasad jego obsługi w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej.

Celem prognozy jest określenie możliwych do wystąpienia w środowisku przyrodniczym skutków, wynikających z realizacji ustaleń planu. W prognozie opisano uwarunkowania przyrodnicze obszaru objętego opracowaniem, jak również przeprowadzono analizę istniejącego stanu środowiska przyrodniczego pod kątem czystości powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych i podziemnych, gleb. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zawiera m.in.:

– analizę stanu i zasobów środowiska:

- obszar objęty opracowaniem znajduje się w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 330 Zbiornik Gliwice.
- część obszaru objętego planem znajduje się w granicach obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 PLH 240003 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie (teren MW i ITG).
- w obszarze objętym opracowaniem występują w grunty przeznaczone pod zabudowę i komunikację,
- na obszarze objętym planem nie występują tereny górnicze, obszary szczególnego zagrożenia powodzią, obszary osuwania się mas ziemnych,
- na obszarze objętym planem nie występują udokumentowane złoża kopalin.

W prognozie zawarto ocenę istniejącego stanu środowiska w obszarze objętym opracowaniem – środowisko przyrodnicze omawianego obszaru zostało poddane antropopresji o znacznym stopniu nasilenia.

Kolejno przeprowadzono symulację wariantu „0”, który w tym przypadku oznacza sytuację, kiedy plan nie zostałby uchwalony i proponowane w nim rozwiązania nie zostaną zrealizowane. W przy-

padku braku realizacji dokumentu w obszarze objętym opracowaniem będzie mogła powstawać zabudowa na podstawie obowiązującego planu miejscowego.

Następnie dokonano analizy wpływu projektowanych rozwiązań na środowisko przyrodnicze oraz zidentyfikowano najważniejsze zmiany, jakie wynikają z nowego dokumentu. W prognozie przeanalizowano określone w projekcie rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne, w zakresie wymaganym ustawą, między innymi pod kątem zachowania zasad zrównoważonego rozwoju i zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi.

W toku ww. analiz stwierdzono, że ustalenia projektu planu w niewielkim stopniu wpłyną na zmianę warunków obecnie istniejących. Projektowane zagospodarowanie terenu nie spowoduje znaczącego pogorszenia warunków naturalnych. Ustalenia planu nie zawierają rozwiązań, które mogą zdecydowanie negatywnie wpływać na środowisko przyrodnicze.

Wprowadzone do projektu planu zasady kształtowania zabudowy, zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego, spowodują, że będzie to kontynuacja i uzupełnienie istniejącego zainwestowania tego obszaru.

W celu zapewnienia właściwych warunków ochrony środowiska i ograniczenia lub wyeliminowania negatywnych skutków realizacji określonych w planie zasad zagospodarowania wprowadzono do treści jego ustaleń odpowiednie zapisy. Wyniki przeprowadzonych analiz i ocen przedstawiono w formie opisowej i graficznej.

Przestrzeganie wszystkich ustaleń planu zapewni ochronę tego obszaru i zabezpieczy w pełni walory środowiskowe, przyrodnicze i kulturowe.

Ustalenia planu zapewniają wystarczającą ochronę środowiska przyrodniczego i zdrowia ludzi. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje żadnych skutków negatywnych poza obszarem opracowania oraz poza terenem gminy. Wszystkie istotne propozycje zapisów chroniących środowisko zostały wprowadzone do projektu planu. Ustalenia planu nie wiążą się ze zniszczeniem obiektów cennych z punktu widzenia ochrony przyrody i wartości kulturowych, a także nie spowodują zablokowania lub utrudnień w funkcjonowaniu istotnych korytarzy ekologicznych. Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wartość krajobrazową omawianego terenu oraz nie będzie mieć istotnego wpływu na klimat i środowisko kulturowe.

Nie przewiduje się istotnych zagrożeń dla środowiska wodno-gruntowego w wyniku realizacji ustaleń planu. Projekt planu nie wprowadza także żadnych zmian w stosunku do aktualnego sposobu użytkowania tych terenów, które mogłyby wpłynąć na znaczący wzrost emisji hałasu lub które mogłyby stanowić istotne źródło promieniowania zagrażającego zdrowiu ludzi.

Realizacja ustaleń planu nie będzie negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszarów Natura 2000.

Ustalenia planu zapewniają ochronę środowiska m.in. poprzez objęcie terenów zabudowy (docelowo) zorganizowanym systemem odprowadzania i oczyszczania ścieków. Zapisy projektu planu uwzględniają niezbędne powiązania z planami i programami nadrzędnymi i równorzędnymi, nie mają też wpływu na cele ochrony i spójność sieci obszarów Natura 2000. W prognozie wskazano ustalenia planu uwzględniające cele ochrony środowiska określone w dokumentach ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, w tym w szczególności na cele środowiskowe zawarte w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, takie jak dążenie do objęcia systemem odprowadzania i oczyszczania ścieków całości obszaru zurbanizowanego gminy.

Przestrzeganie ustaleń planu, rozwiązań zaproponowanych w prognozie, indywidualnych rozwiązań projektowych dla planowanej inwestycji, a przede wszystkim zasad ochrony środowiska to warunki konieczne by wyeliminować lub ograniczyć lokalne ujemne zmiany w środowisku naturalnym. Na podstawie analizy ustaleń zawartych w projekcie planu nie stwierdzono możliwości wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko, których źródło wypływałoby bezpośrednio z jego ustaleń.

2. Przedmiot prognozy.

Przedmiotem prognozy jest określenie skutków oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w dzielnicy Stare Tarnowice w Tarnowskich Górach, w rejonie ulic Obwodnica i Olimpijczyków, obejmującego obszary określone na załączniku graficznym do uchwały nr XXII/285/2016 Rady Miejskiej w Tarnowskich Górach z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w dzielnicy Stare Tarnowice w Tarnowskich Górach, w rejonie ulic Obwodnica i Olimpijczyków.

Materiałem wyjściowym do sporządzenia prognozy jest projekt planu, który zawiera część tekstową i graficzną.

Obszar objęty planem posiada aktualne opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

2.1 Podstawa prawna opracowania.

Opracowanie wykonano na podstawie art. 46 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska

oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 53 wyżej wymienionej ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Bytomiu.

2.2 Materiały i metody wykorzystane do wykonywania opracowania.

Opracowanie wykonano w oparciu o analizę materiałów kartograficznych w różnych skalach oraz dostępnych artykułów naukowych, prac monograficznych i studialnych oraz materiałów planistycznych. Przeprowadzono rozpoznanie terenowe obszaru opracowania z oceną stanu środowiska. Podczas badań terenowych zwrócono szczególną uwagę na zmiany zachodzące w środowisku pod wpływem działalności człowieka. Sprawdzono zgodność planu z nadrzędnymi i równoległymi planami i programami z zakresu ochrony środowiska.

Ustalenia projektu planu zawarto w części tekstowej i na załącznikach graficznych.

3. Dotychczasowe sposoby zagospodarowania, urządzania oraz użytkowania terenu.

3.1 Opis dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu i jego obecnego przeznaczenia.

Miasto Tarnowskie Góry położone jest w południowej Polsce, w centralnej części województwa Śląskiego. Miasto Tarnowskie Góry graniczy:

- od północy z gminą Tworóg i miastem Kalety,
- od wschodu z gminą Świerklaniec i miastem Miasteczko Śląskie,
- od południa z miastami: Bytom i Radzionków,
- od zachodu z gminami Zbrostawice i Tworóg.

Obszar nr 1 objęty opracowaniem o powierzchni 4,005 ha jest położony pomiędzy ul. Olimpijczyków, Obwodnicą a Parkiem Wodnym. Obszar ten stanowi obecnie teren częściowo użytkowany rolniczo, częściowo zadrzewiony. Jest on położony w sąsiedztwie Parku Wodnego i terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Obsługa komunikacyjna obszaru jest możliwa od strony ul. Olimpij-

czyków. Przy północno-wschodniej granicy obszaru znajduje się stacja redukcyjno-pomiarowa gazu.

W obszarze nr 1 znajdują się także:

- bunkry leżące w linii obrony B-2 z 1944 r. objęte ochroną na podstawie planu, ujęte w gminnej ewidencji zabytków,
- ciepłociąg biegnący wzdłuż południowej granicy obszaru do Parku Wodnego,
- gazociąg niskiego ciśnienia,
- linie kablowe nN,
- sieć wodociągowa.

Na większej części obszaru nr 1 obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnic południowych miasta Tarnowskie Góry - Bobrowniki Zachód, Repty Śląskie, Stare Tarnowice i osiedle „Przyjaźń” przyjętego uchwałą Nr XLVIII/551/2009 Rady Miejskiej w Tarnowskich Górach z dnia 28 października 2009 r. W planie tym dla przedmiotowego obszaru wyznaczono teren 2ST-USI sportu i rekreacji z podstawowym przeznaczeniem pod obiekty i urządzenia sportu i rekreacji wraz z terenami zielonymi, ciągami pieszymi i rowerowymi.

W pozostałej, mniejszej części obszaru nr 1 obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w dzielnicy Stare Tarnowice w rejonie ulic: Bałtyckiej i Łanowej w Tarnowskich Górach, przyjętego uchwałą nr XIII/182/2015 Rady Miejskiej w Tarnowskich Górach z dnia 21 października 2015 r. W planie tym dla przedmiotowego obszaru wyznaczono teren 1ST-US usług sportu i rekreacji

Obszar nr 2 o powierzchni 3,114 ha jest położony pomiędzy wzdłuż Obwodnicy, na odcinku od skrzyżowania z ul. Wyszyńskiego do skrzyżowania z ul. Opatowicką. Obszar ten stanowi rezerwę terenu niewykorzystanego pod poszerzenie obwodnicy miasta Tarnowskie Góry, w ciągu drogi krajowej DK11 stanowiącej drogę główną ruchu przyspieszonego. Droga ta na fragmencie jest drogą dwujezdniową, a w pozostałej większej części posiada jedną jezdnię. Zgodnie z wnioskiem GDDKiA do roku 2023 nie jest planowana na przedmiotowym odcinku budowa drugiej jezdni, w związku z tym zakłada się przeznaczenie rezerwowanego do tej pory terenu pod usługi i zieleń. Obszar ten stanowi pas terenu o zmiennej szerokości, położony pomiędzy ul. Obwodnicą a terenami zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenami usług i ogródków działkowych. Obszar ten jest częściowo zadrzewiony, znajdują się w nim także dojazdy do istniejącej zabudowy, utwardzony i ogrodzony plac w sąsiedztwie ul. Hipotecznej (działka nr 171/18), zabudowania na działce 291/115 oraz ist-

niejące ogródki działkowe. Spośród wszystkich ulic obsługujących tereny zabudowy mieszkaniowej sąsiadujące z obszarem nr 2 tylko ulica Szczygłów przecina obszar objęty opracowaniem łącząc się z ul. Obwodnicą. Przez obszar ten biegnie gazociąg niskiego ciśnienia oraz sieci kanalizacji (ogólnospławna, ciśnieniowa i deszczowa), wodociągowej i elektroenergetycznej (linie kablowe SN20kV, linie napowietrzne i kablowe nN, linie kablowe i napowietrzne oświetlenia ulicznego nN).

W obszarze nr 2 obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnic południowych miasta Tarnowskie Góry - Bobrowniki Zachód, Repty Śląskie, Stare Tarnowice i osiedle „Przyjaźń” przyjętego uchwałą Nr XLVIII/551/2009 Rady Miejskiej w Tarnowskich Górach z dnia 28 października 2009 r. W planie tym dla przedmiotowego obszaru wyznaczono teren 1KGP1/2. Jest to teren ulicy publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego o liniach rozgraniczających w pasie o szerokości 30 m z dopuszczeniem odstępstw zgodnie z rysunkami planu; przekrój ulic jednojezdniowy o 2 pasach ruchu. Na niewielkim fragmencie obszaru nr 2 w rejonie skrzyżowania Obwodnicy z ul. Wyszyńskiego występuje teren 1KG1/4 ulicy publicznej klasy głównej o liniach rozgraniczających w pasie o szerokości 35m z dopuszczeniem odstępstw zgodnie z rysunkami planu. Przekrój ulicy jednojezdniowy o 4 pasach ruchu. Poza obszarem nr 2 w terenach sąsiadujących z tym obszarem w planie wyznaczone są tereny 2, 3, 5, 6, 10, 11, 12 ST-MNI, teren 7ST-UKI i teren 3ST-ZDI.

3.2 Zabytki i pomniki przyrody.

Na analizowanym terenie nie stwierdzono występowania pomników przyrody znajdujących się w rejestrze prowadzonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, ani drzew godnych objęcia ochroną prawną.

W obszarze objętym opracowaniem nie występują obiekty zabytkowe.

4. Stan i zasoby środowiska.

4.1 Rzeźba terenu.

Zgodnie z podziałem Polski na jednostki fizycznogeograficzne (Kondracki, 2000) teren miasta Tarnowskie Góry, położony jest w obrębie mezoregionu Garbu Tarnogórskiego (341.12) wchodzącego w skład makroregionu Wyżyna Śląska należącego do podprowincji Wyżyny Śląsko – Krakowskiej oraz w obrębie mezoregionu Równina Opolska (318.57) wchodzącego w skład makroregionu Nizina Śląska należącego do podprowincji Niziny Środkowopolskie.

Obszar objęty opracowaniem jest położony w południowej części gminy, która znajduje się w obrębie mezoregionu Garbu Tarnogórskiego.

Garb Tarnogórski jest rozczłonowaną płytą wapienia muszlowego (środkowy trias) o powierzchni około 1.010 km², wznoszącą się do 340 – 380 m i opadającą progiem tektoniczno – denudacyjnym ku Wyżynie Katowickiej. Na wschodzie na skałach triasowych i dolnojurajskich zalega płyta wapieni górnej jury, tworzących Wyżynę Olkuską, na północy występuje obniżenie, wypreparowane w ilastych skałach górnego triasu. Najwyższy punkt pod Twardowicami dochodzi do 398 m n.p.m. Wschodnią część Garbu Tarnogórskiego przecinają doliny: Brynicy, Czarnej Przemszy i Białej Przemszy. Wyróżnia się następujące jego człony, poczynając od zachodu: Garb Laryszowski, Płaskowyż Tarnowicki, oddzielony kotliną Józefki w przełomie Brynicy od najwyższego Płaskowyżu Twardowickiego, a ten z kolei przełom Czarnej Przemszy odgranicza od Garbu Ząbkowickiego. Ścisły teren gminy znajduje się w granicach Płaskowyżu Tarnowickiego.

Ukształtowanie powierzchni Tarnowskich Gór jest dość zróżnicowane. W ukształtowaniu i krajobrazie gminy wyraźnie wyróżniają się dwie odmienne części - północna, o płaskiej powierzchni, porośnięta lasami i południowa pagórkowata z licznymi polami. Pagórkowata rzeźba południowej części gminy, powstała w wyniku działalności górniczej.

Obszar objęty opracowaniem jest stosunkowo płaski. Rzeźba terenu w granicach badanego obszaru nie stwarza żadnych ograniczeń w jego zagospodarowaniu.

4.2 Warunki geologiczne i geotechniczne.

W rejonie obszaru objętego opracowaniem nie występują obszary osuwiskowe. W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego na obszarze całej gminy Tarnowskie Góry, uchwalonym uchwałą Nr LXII/619/2014 Rady Miejskiej w Tarnowskich Górach z dnia 24 września 2014 r. wskazano obszary objęte opracowaniem jako górniczo nieskrępowane.

4.3 Gleby.

Na terenie miasta Tarnowskie Góry wyróżnia się następujące typy gleb:

- gleby bielcowe i pseudobielcowe - zachodnia część miasta,
- gleby bielcowe i rdzawe - pas od Pniowca, Strzybnicy przez Śródmieście po południowe dzielnice miasta,
- gleby brunatne - w południowej, południowo - wschodniej, i centralnej części miasta, oraz w rejonie Pniowca,
- rędziny - w centralnej części miasta i w rejonie Piekar Rudnych,

- w dolinach cieków występują: mady i gleby mułowotorfowe i torfowomułowe.

W południowej części obszaru nr 2 i w obszarze nr 1 występują rędziny, natomiast w północnej części obszaru nr 2 występują gleby rdzawe, bielicowe.

W obrębie badanego terenu występują gleby, które były już przeznaczone na cele nierolnicze i nieleśne w ustaleniach obowiązujących planów miejscowych.

4.4 Kopaliny.

W obszarze objętym opracowaniem nie występują udokumentowane złoża kopaliny, tereny ani obszary górnicze.

Na terenie gminy Tarnowskie Góry występują natomiast stosunkowo bogate złoża kopaliny pospolite: surowce ilaste ceramiki budowlanej, piaski podsadzkowe oraz dolomity, kamienie drogowe i budowlane a także złoża rud cynku i ołowiu.

4.5 Krajobraz.

Zgodnie z typologią krajobrazu teren gminy charakteryzuje się występowaniem dwóch klas krajobrazu. W północnej części obszaru nr 2 (rejon ogródków działkowych) występują krajobrazy nizin, z rodzaju peryglacjalne, z gatunku krajobrazy równinne i faliste.

Południowa część miasta, w tym obszar nr 2 i cały obszar nr 1 znajduje się w rejonie występowania krajobrazu wyżyn i niskich gór, z rodzaju węglanowe i gipsowe – erozyjne, z gatunku zwartych masywów ze skałami. Krajobrazy węglanowe i gipsowe zwartych masywów ze skałami rozwinięte są na mezozoicznych wapieniach, marglach, dolomitach, rzadziej na mioceńskich wapieniach i piaskowcach. Powierzchnie masywów pokryte są zwietrzeliną i zniszczonymi osadami lodowcowymi (piaskami, glinami, czasem lessem), na których wytworzyły się gleby brunatne i płowe.

W terenie objętym opracowaniem dominuje krajobraz kulturowy związany z terenami zainwestowanymi i terenami rolniczymi, nie wykorzystanymi jeszcze pod zabudowę.

4.6 Istotne cechy klimatu.

Zgodnie z podziałem Gumińskiego gmina Tarnowskie Góry znajduje się w dzielnicy częstochowsko-kieleckiej. Dzielnicę tą charakteryzuje średnia roczna temperatura powietrza do 8°C, zima trwa 80 dni, lato 80 - 85 dni. Okres wegetacyjny trwa 220 dni. W związku ze wzniesieniem terenu nad po-

ziomem morza opady są stosunkowo duże i przekraczają zazwyczaj 600 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się długo – powyżej 80 dni. W samych Tarnowskich Górach średnie opady atmosferyczne wynoszą 707 mm, przy czym dla lat suchych średnie opady wynoszą 531 mm, natomiast dla lat mokrych 935 mm (IGO Katowice, 1997). Średnia suma opadów półrocza zimowego wynosi 240 mm, natomiast dla półrocza letniego ma wartość 467 mm. Parowanie terenowe wynosi średnio 73,5% wartości opadów atmosferycznych, czyli 520 mm rocznie. Średnia suma parowania w półroczu zimowym jest równa 120 mm, w półroczu letnim zaś 400 mm.

W rejonie gminy Tarnowskie Góry przeważają wiatry z kierunków północno – zachodnich i południowo - zachodnich – średni roczny rozkład wiatru wynosi po 18%, a także z kierunku zachodniego (11%). Dość często pojawiają się cisze atmosferyczne – średni roczny rozkład wiatru wynosi 15%. Średnia roczna prędkość wiatru wynosi 3 m/s, średnia prędkość wiatru w styczniu wynosi 4 m/s, w kwietniu, lipcu i październiku 3 m/s. Średnia roczna częstość prędkości wiatru w przedziale 4 – 9 m/s wynosi 30%, a powyżej 10 m/s 2%. Położenie gminy na północ od przemysłowej części aglomeracji GOP-u, sprawia, że przy dominującym układzie wiatrów, wpływy przemysłu na stan czystości powietrza nie są tak silne jak w innych częściach aglomeracji.

4.7 Aktualny stan jakości powietrza.

Aktualny stan jakości powietrza (tło) określany jest jako stężenie uśrednione dla roku, dla tych substancji, dla których w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 roku, poz. 1031) wyznaczone są dopuszczalne poziomy stężenia w powietrzu.

Według informacji WIOŚ w Katowicach średnie stężenia za rok 2015 niżej podanych zanieczyszczeń powietrza, wynoszą:

Lp.	Zanieczyszczenie	Dopuszczalny poziom substancji w powietrzu (µg/m ³) (okres uśredniania wyników pomiarów - rok kalendarzowy)	Poziom stężenia (µg/m ³)

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

1	Dwutlenek siarki (w kryterium ochrony roślin)	20 ^{e)}	10
2	Dwutlenek azotu	40 ^{c)}	19
3	Pył zawieszony PM 10	40 ^{c)}	38
4	Pył zawieszony PM 2,5	20 ^{c)}	29
5	Benzen	5 ^{c)}	1,5
6	Ołów	0,5 ^{c)}	0,04

Objaśnienia:

c) poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi,

e) poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin,

Na podstawie analizy przytoczonych danych można stwierdzić, że w rejonie obszaru objętego opracowaniem występują przekroczenia dopuszczalnej wartości stężeń pyłu zawieszzonego PM_{2,5}. Porównując wielkości stężenia powyższych zanieczyszczeń w ubiegłych latach, zaobserwować można podobne przekroczenia dopuszczalnych wartości ww. zanieczyszczeń.

Stan sanitarny powietrza na terenie gminy kształtowany jest przede wszystkim przez emisję z indywidualnych gospodarstw domowych, w mniejszym stopniu przez emisję przemysłową, emisję z dróg i emisję niezorganizowaną.

4.8 Hałas.

Stan środowiska ze względu na jego zanieczyszczenie hałasem i wibracjami określa się jako klimat akustyczny, rozumiany jako wynik różnych grup hałasu i wibracji: komunikacyjnych, przemysłowych i innych.

Do głównych źródeł hałasu wpływających na zwiększenie uciążliwości akustycznej dla środowiska zewnętrznego należy ruch drogowy, kolejowy oraz działalność prowadzona na terenach niektórych obiektów przemysłowych.

Zasięg oddziaływania źródeł emisji hałasu zależy od szeregu cech terenu, między innymi rodzaj i

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ukształtowania powierzchni gruntu, prędkości i kierunek wiatru, temperatury i wilgotności powietrza oraz występowania przegród urbanistycznych lub ekranów. Zagrożenie hałasem, na terenie miasta Tarnowskie Góry, wynika w głównej mierze z emisji pochodzącej z ciągów komunikacyjnych, głównie drogowych. Emisja hałasu z obiektów przemysłowych ma dużo mniejsze znaczenie. Najbardziej zagrożone hałasem są tereny położone wzdłuż głównych arterii komunikacyjnych miasta. Dla dróg krajowych (DK11, DK78) na obszarze miasta zostały sporządzone mapy akustyczne (mapa imisyjna dla LDWN oraz mapa imisyjna dla LN), z analizy tych map wynika że obszar negatywnego oddziaływania sięga około nawet do 150 m w porze dnia i około 70 m w porze nocnej.

Obszar nr 2 objęty opracowaniem jest położony w bezpośrednim sąsiedztwie DK11. Obszar nr 1 usytuowany jest w większym oddaleniu od DK11, jego granica w najbliższym punkcie znajduje się w odległości ok. 60 m od DK11.

W dniu 16 listopada 2015 roku, Sejmik Województwa Śląskiego przyjął Program ochrony środowiska przed hałasem dla województwa śląskiego do roku 2018 dla terenów poza aglomeracjami, położonych wzdłuż odcinków dróg o natężeniu ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie i odcinków linii kolejowych o natężeniu ruchu powyżej 30 000 pociągów rocznie. Określa on priorytety działań oraz wskazuje niezbędne zadania dla ograniczenia poziomu hałasu do wartości dopuszczalnych w odniesieniu do dróg i linii kolejowych położonych poza aglomeracjami. W ramach Programu przedstawiono zestaw zalecanych rozwiązań technicznych oraz innych działań sprzyjających osiągnięciu tego celu w największym stopniu. Ograniczenie poziomu dźwięku do wartości nieprzekraczających poziomu dopuszczalnego w otoczeniu analizowanych odcinków dróg jest trudne ze względu na spore natężenie ruchu samochodowego oraz lokalizację tych odcinków w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej. Zadaniem służb ochrony środowiska oraz zarządców sieci drogowej jest podejmowanie wszelkich możliwych działań zmierzających do poprawy klimatu akustycznego w sąsiedztwie tras komunikacyjnych. Podczas opracowywania Programu przeanalizowano mapy akustyczne oraz zaproponowano działania, których realizacja powinna doprowadzić do poprawy stanu akustycznego przede wszystkim w pobliżu tych odcinków dróg, w sąsiedztwie których oddziaływanie hałasu o najwyższym poziomie obejmuje największą liczbę mieszkańców.

Zgodnie z informacjami dotyczącymi zakresu naruszeń dopuszczalnych wartości poziomu hałasu wyrażonego wskaźnikiem LDWN w rejonie obszarów objętych opracowaniem występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu – oddziaływanie na obszary chronione akustycznie (głównie rozproszona zabudowa usługowa, jednorodzinna i mieszkaniowa) w zakresie 0,1-5 dB oraz 5,1-10 dB.

4.9 Wody powierzchniowe.

Obszar miasta położony jest w dorzeczu rzeki Odry w zlewni rzek Mała Panew i Kłodnica. Północna, północno – wschodnia, zachodnia i centralna część miasta odwadniana jest przez rzekę Stołę oraz jej dopływy, natomiast południowo - zachodnia część miasta odwadniana jest przez rzekę Drama oraz jej dopływy. Sieć rzeczną tworzą rzeki: Stoła, Drama, Woda Graniczna, Pniowiec, potok Starotarnowicki, potok Laryszowski, potok Segiet. Zasilanie cieków ma charakter gruntowo – śnieżno – deszczowy, a spływ odbywa się w kierunku północno – zachodnim, zgodnie z biegiem naturalnego cieku – Stoły.

W obszarze objętym opracowaniem nie występują żadne cieki powierzchniowe. Obszar ten znajduje się poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Zgodnie z przepisami Ramowej Dyrektywy Wodnej (dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej) planowanie gospodarowaniem wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (t.j. Dz.U. 2017 poz. 1121 z późn. zm.) w chwili obecnej na obszarze Polski wyznaczonych jest 10 obszarów dorzeczy: Wisły, Odry, Dniestru, Dunaju, Jarftu, Łaby, Niemna, Pregoty, Świeżej i Ücker. Dla każdego obszaru dorzecza opracowuje się plan gospodarowania wodami.

Plany te powinny zostać uwzględnione w dokumentach planistycznych na poziomie krajowym i regionalnym, np. w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw czy w wojewódzkich planach zagospodarowania przestrzennego.

Aktualnie obowiązujący Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry został przyjęty Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. poz. 1967). Plan gospodarowania wodami stanowi jednolity instrument zarządzania gospodarką wodną na terenie państw Unii Europejskiej. Przedstawia on w myśl art. 114 Prawa wodnego m.in. aktualny stan wód w obrębie obszaru dorzecza, podsumowuje działania niezbędne do osiągnięcia tzw. dobrego stanu wód oraz posłuży jako mechanizm sprawozdawczy do opracowywania raportów dla Komisji Europejskiej.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry określa cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych, ustalonych na mocy art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. W pierwszym cyklu planowania gospodarowania wodami w Polsce, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód po-

wierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z RDW warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Obszary objęte opracowaniem są położone w granicach JCWP PLRW6000181181649 Stoła od źródła do Kanara. Jest to silnie zmieniona część wód o złym stanie.

Badania monitoringowe jakości wód powierzchniowych prowadzone są przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. W 2015 r. w punkcie pomiarowo-kontrolnym monitoringu diagnostycznego JCWP PLRW6000181181649 Stoła od źródła do Kanara o nazwie Stoła - m.Brynek odnotowano:

- Klasa elementów hydromorfologicznych – II,
- Klasa elementów biologicznych – IV,
- klasa elementów fizykochemicznych – poniżej potencjału dobrego,
- stan / potencjał ekologiczny – słaby,
- stan chemiczny – poniżej stanu dobrego,
- zły stan wód.

4.10 Wody podziemne.

Zgodnie z Atlasem Hydrologicznym Polski (Paczyński, 1995) gmina Tarnowskie Góry leży w granicach regionu śląsko - krakowskiego (XII), subregionu triasu śląskiego (XII1), rejonie gliwickim (XII1B). W granicach gminy występują trzy poziomy wodonośne. Pierwszy poziom leży w wapieniach dolnotriasowych, drugi w wapieniach i dolomitach środkowego triasu, a trzeci w obrębie osadów czwartorzędowych.

Oba obszary objęte opracowaniem są położone w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 330 Zbiornik Gliwice, gromadzącego wodę w triasowych utworach szczelinowo-krasowych.

Zgodnie z danymi RZGW w Gliwicach na terenie gminy nie ustanowiono obszarów ochronnych dla zlokalizowanych w jej granicach Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Według mapy hydrograficznej (arkusz M-34-50-D, Bytom), głębokość pierwszego poziomu wód gruntowych na terenie gminy jest zróżnicowana. W rejonie cieków wodnych pierwszy poziom zalega na głębokości 1 m, oddalając się od cieków głębokość stopniowo wzrasta do 5, 10 a w centrum i na południu gminy do 20 m.

Zgodnie z wymogami RDW dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami dokonano podziału obszaru województwa na jednolite części wód podziemnych. Badany obszar został zaliczony do Jednolitej Części Wód Podziemnych o kodzie PLGW GW6220131.

Jakość wód podziemnych w 2015 roku była kontrolowana przez Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy, w sieci krajowej monitoringu operacyjnego wód podziemnych.

W punkcie monitoringu 902/K Repty wody podziemne w ocenie pięcioklasowej odpowiadały III klasie czystości - wody dobrej jakości.

Zgodnie z klasyfikacją jakości wód podziemnych w 2015 roku według badań monitoringowych sieci regionalnej (badania wykonane przez Laboratorium WIOŚ Katowice - Pracownia w Częstochowie) wody badane w punkcie 82/R Tarnowskie Góry odpowiadały III klasie jakości.

Zgodnie z definicją umieszczoną w Ramowej Dyrektywie Wodnej dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony, jako co najmniej „dobry”.

Ramowa Dyrektywa Wodna w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w Ramowej Dyrektywie Wodnej),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu nie pogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

4.11 Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna.

Część obszaru objętego planem (teren MW i ITG) znajduje się w granicach obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 PLH 240003 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie.

Obszar ten obejmuje system podziemnych wyrobisk, chodników i sztolni powstałych po eksploatacji kruszców metali ciężkich funkcjonujący jako zimowisko gatunków nietoperzy, dla ochrony których wyznaczono ww. obszar.

Obszar ten posiada plan zadań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003. Zarządzenie to zostało zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 18 maja 2015 r. o zmianie zarządzenia w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003.

W obrębie obszarów objętych opracowaniem nie występują obiekty lub obszary przyrodnicze objęte ochroną pomnikową lub rezerwatową.

Obszar objęty opracowaniem sam w sobie nie zawiera elementów o nadzwyczajnie wysokich walorach przyrodniczych, stanowią je bowiem w dużej mierze fitocenozy pochodzenia antropogenicznego.

4.12 Struktura przyrodnicza obszaru w tym różnorodność biologiczna, rośliny i zwierzęta.

Stan zachowania wyjątkowych elementów flory i fauny oraz naturalnych i półnaturalnych ekosystemów Tarnowskich Górach jest bardzo zróżnicowany. Na obszarze tym poza rejonami silnie przekształconymi (tereny przemysłowe, silnie zurbanizowane), występują także naturalne obszary cenne przyrodniczo, charakteryzujące się dużym udziałem przedstawicieli rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

W granicach miasta wyznaczone są liczne powierzchnie cenne przyrodniczo, w tym także cenne miejsca rozrodu płazów, obszary te jednak są położone w oddaleniu od obszaru objętego opracowaniem.

Obszar nr 2 objęty opracowaniem zgodnie z opracowaniem pt. „Aktualizacja waloryzacji przyrodniczej miasta Tarnowskie Góry” opracowanej w 2012 r. znajduje się w granicach powierzchni, które utraciły walory przyrodnicze. Powierzchnie te wyznaczone zostały w obszarach zainwestowanych miasta. Struktura przyrodnicza obszaru nr 2 jest słabo zróżnicowana, za to silnie przekształcona antropogenicznie. Obszar nr 2 objęty prognozą obejmuje tereny zabudowy, tereny zieleni położone w sąsiedztwie dróg, podlega więc stałej antropopresji.

Położenie obszaru nr 2, otoczonego zabudowaniami, w sąsiedztwie drogi krajowej mocno ogranicza bytowanie fauny. Również w obszarze nr 1 większość przedstawicieli fauny może się pojawiać przejściowo, wykorzystując omawiany obszar jako drogę migracyjną.

W obszarze nr 1 siedliska naturalne zostały zastąpione przez ekosystemy upraw rolnych, a te stopniowo ulegają zmianom wynikającym z odłogowania terenów rolnych. Tereny przekształcone przez działalność człowieka oraz tereny zabudowane pozostają zbiorowiskami roślinności ruderalnej.

Obszar nr 1 położony jest na obrzeżach obszaru o większych walorach przyrodniczych w skali gminy. Obszar położony pomiędzy obwodnicą, osiedlem PKP i Reptami Śląskimi obejmuje rozległe kompleksy pól uprawnych urozmaiconych miejscami kępami zadrzewień i zakrzewień. Pola w większości na skutek intensyfikacji rolnictwa pozbawione są charakterystycznych chwastów. Cała południowa część gminy, w której dominują agrocenozy, obszary użytkowane przez człowieka: pastwiska, pola uprawne, sady, łąki, murawy otaczające tereny zabudowane. Pola uprawne położone są naprzemiennie z rozległymi łąkami kośnymi, suchymi i wilgotnymi, z pastwiskami i ugorami. Zieleni śródpolną tworzą remizy i pojedyncze drzewa i krzewy – jesion, wierzba, bez czarny, jarzębina, olsza i in. Wzdłuż miedz, oddzielających te pasma gruntów, rosną ciągi krzewów, np. jeżyn, kępy dziurawca i wrzосу. Ciepłolubne murawy porastają chabry, macierzanki, na suchych łąkach pojawia się dzwonek rozpierzchny.

Z terenami otwartymi pól i łąk związane są liczne gatunki zwierząt, głównie ptaków objętych ochroną gatunkową: skowronki, świergotki, cierniówki, trznadla, pliszki, potrzuszcz oraz ptaków łownych – bażantów. Na polach uprawnych w rejonie Rept Śląskich żyje chomik europejski, gatunek również objęty ochroną gatunkową. Na terenach leśnych w granicach gminy występują 42 gatunki ssaków, między innymi: sarna (około 400 sztuk), jeleni europejski (około 30 – 50 sztuk), daniel, dzik (około 50 – 60 sztuk), a rzadziej borsuk, wydra, gronostaj. Jako osobniki wędrowne pojawiają się także łosie i wilki. Spotkać tu również można lisa, jenota, kunę leśną i domową, łasicę i tchórza, a z mniejszych ssaków: zające, piżmaki, wiewiórki, orzesznice, jeże, krety, karczowniki, ryjówki i nornice. Jeże, ryjówki, wiewiórki, orzesznica, wilk, łasica, gronostaj i wydra objęte są

ochroną gatunkową. Licznie reprezentowana jest również awifauna leśna, występuje tu między innymi dzięcioł czarny, dzięcioł zielonosiwy, krogulec, jastrząb większy, myszołów, słonka, lelek, sowy, w tym rzadka włośnatka, sójka, sikorka czubatka, świstunka i rudzik, czyżyk, dudek, kowalik, dzwonec. Wszystkie powyższe ptaki objęte są ochroną gatunkową.

Omawiane obszary objęte opracowaniem z punktu widzenia ochrony ptaków nie należą do najcenniejszych obszarów miejskich przestrzeni, gdzie występują najrzadsze gatunki ptaków, w tym największe skupienia gatunków szczególnie chronionych na obszarze Unii Europejskiej ujętych w tzw. Dyrektywie Ptasiej.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w granicach obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty „Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie” PLH240003. Obszar ten obejmuje podziemne wyrobiska po eksploatacji kruszców metali ciężkich. To jeden z największych systemów podziemnych na świecie. Wyrobiska powstawały na przestrzeni setek lat, od XII do XX wieku. Obecnie liczą ponad 300 km chodników. Podziemia obejmują 5 sztolni odwadniających, liczne szyby i odsłonięcia w kamieniołomach. Podziemia stanowią prawdopodobnie drugie co do wielkości zimowisko nietoperzy w Polsce. Stwierdzono tu 8 gatunków, z czego 1 (nocek duży) umieszczony jest na Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Liczebność zimujących w podziemiach nietoperzy wynosi przynajmniej kilkanaście tysięcy osobników. Obiekt zasiedlany przez nietoperze także w okresie letnim.

Obszar Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie został wyznaczony dla ochrony gatunków ssaków: - Nocek duży *Myotis myotis* (kod: 1324) a także siedlisk przyrodniczych: - Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*) (kod: 9130).

Siedlisko to znajduje się poza granicą obszarów objętych planem.

4.13 Powiązania przyrodnicze obszaru z jego szerszym otoczeniem.

Obszary objęte opracowaniem, w tym zwłaszcza obszar nr 2 znajduje się w dużej izolacji od terenów stanowiących system przyrodniczy miasta z powodu położenia w terenie zabudowanym, w sąsiedztwie drogi krajowej o znacznym natężeniu ruchu.

Obszary te znajdują się także poza obszarem korytarzy ekologicznych wyznaczonych w opracowaniu pt. „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim – koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa”, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, 2007.

Korytarze ekologiczne mają ogromne znaczenie w procesie wspomagania migracji gatunków roślin i zwierząt, a tym samym wymiany puli genowej pomiędzy obszarami o najwyższych walorach przyrodniczych, jak obszary Natura 2000 czy rezerваты przyrody. Planowanie przestrzenne zatem,

zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, powinno przede wszystkim uwzględniać kwestie ochrony przyrody, gdyż zachowanie w możliwie najlepszym stanie naturalnie wykształconych struktur przyrodniczych, jak również naturalnych procesów rządzących funkcjonowaniem biocenoz, pozwoli na zachowanie równowagi biologicznej oraz walorów przyrodniczych, które stanowią o atrakcyjności danego obszaru, również ze względów turystycznych.

Analizowany teren znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 „Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie”, który to obszar nie posiada powiązań z innymi obszarami chronionymi.

Na terenie gminy nie występują obszary specjalnej ochrony ptaków.

Innymi obszarami Natura 2000, położonymi najbliżej gminy Tarnowskie Góry są:

- Bagno Bruch koło Pyrzowic PLH 240035 w odległości ok. 17 km na północny – wschód od terenu gminy,
- Dolina Małej Panwi PLH 160008 w odległości ok. 20 km na północny – zachód od terenu gminy.

5. Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska.

Środowisko naturalne miasta Tarnowskie Góry, zostało poważnie i trwale zmienione. Zmiany te powstały na skutek kilkusetletniej działalności człowieka na tym terenie. Zurbanizowanie terenu, eksploatacja górniczej (gwarkowska) czy też położenie na obrzeżu Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego, doprowadziły do zakłócenia wielu procesów zachodzących w środowisku naturalnym.

Stan zachowania środowiska przyrodniczego w odniesieniu do obszaru objętego opracowaniem można uznać za zadowalający. Przyjąć należy, że istnieje swoista równowaga pomiędzy obszarami przekształconymi zgodnie z potrzebami gospodarki człowieka, takimi jak obszar objęty opracowaniem a obszarami o charakterze naturalnym. Dodatkowym elementem takiej oceny jest wysoki poziom ochrony przyrody na obszarze miasta i liczne jej formy, pozwalające na ochronę istniejących zasobów przyrodniczych.

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji dokumentu.

Sporządzenie planu miejscowego wynika z konieczności wprowadzenia korekt do planu obowiązującego w związku z powstałą możliwością zagospodarowania gruntów niewykorzystanych pod lokalizację obwodnicy w obszarze nr 2 oraz jako realizacja ustaleń studium w zakresie umożliwienia lokalizacji w obszarze nr 1 zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

W przypadku braku realizacji dokumentu planu w obszarze objętym opracowaniem na większej części obszaru objętego planem będzie mogła powstawać zabudowa na podstawie ustaleń obowiązującego planu, z czym nie będą się wiązały niekorzystne zmiany w środowisku.

7. Dotychczasowe zmiany w środowisku.

Środowisko przyrodnicze omawianego obszaru zostało poddane dość silnej antropopresji. Zmiany w środowisku przyrodniczym będące również wynikiem degradacji antropogenicznej miały największy zasięg w jego części biotycznej. Skutkiem gospodarczej działalności człowieka, rozwoju osadnictwa i infrastruktury technicznej, zajmowania nowych terenów pod budownictwo i uprawy jest emisja zanieczyszczeń do powietrza i gleb, wytwarzanie ścieków i odpadów, zmiana klimatu akustycznego.

Obecny sposób wykorzystania obszaru objętego opracowaniem nie prowadzi jednak do gwałtownych, niekorzystnych zmian w środowisku.

8. Międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe cele ochrony środowiska.

Polska na tle Europy Zachodniej ma jedne z najlepiej zachowanych obszarów przyrodniczo cennych. Prawie 1/5 powierzchni naszego kraju proponowana jest do objęcia ochroną w formie obszarów Natura 2000, które stanowią jedną z najwyższych (obok parków narodowych) form ochrony przyrody służących zachowaniu zagrożonych lub bardzo rzadkich gatunków roślin, zwierząt czy charakterystycznych siedlisk przyrodniczych, mających znaczenie dla ochrony wartości przyrodniczych Europy.

Podstawowym celem ochrony środowiska i ochrony przyrody jest zachowanie różnorodności biologicznej oraz takich biocenoz, których szczególny charakter wynikający ze ściśle określonych warunków siedliskowych jest terytorialnie mocno ograniczony. Polska będąc członkiem Wspólnoty Europejskiej ma obowiązek objęcia ochroną siedlisk, ostoi oraz stanowisk gatunków, których szczególne wymagania co do jakości środowiska sprawiają, że podlegają one zagrożeniom o różnym stopniu nasilenia oraz ograniczeniu arealów występowania. W ciągu ostatnich dziesięcioleci utworzono kilka systemów służących ochronie przyrody zarówno w skali regionalnej, krajowej, jak i międzynarodowej. W latach 90. powstały w Polsce dwie duże koncepcje z zakresu ochrony przyrody: system CORINE biotopes oraz ECONET-PL. Przyjęcie w 1995 r. w Sofii Paneuropejskiej Strategii Różnorodności Biologicznej i Krajobrazowej stworzyło nowe możliwości działania na tym polu. W UE powstały dwie ważne dyrektywy tzw. Dyrektywa Ptasia (1979) oraz Dyrektywa Habitatowa (siedliskowa) (1992), które zapoczątkowały realizację programu NATURA 2000. Jego celem jest

utworzenie spójnej, funkcjonalnej sieci terenów chronionych na obszarze Wspólnoty Europejskiej, określanej mianem europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000.

W przypadku analizowanego obszaru jest to obszar Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie.

Ochrona środowiska w Polsce wynika bezpośrednio z Konstytucji RP, uchwał i rezolucji sejmowych, ustaw i rozporządzeń wykonawczych wydanych na podstawie ustaw. Przepisy prawa stanowione w celu ochrony środowiska, nawiązują do dokumentów określających zasady polityki państwa w dziedzinie przestrzennego zagospodarowania kraju oraz jego ekologii.

Fundamentalne znaczenie w tej kwestii mają:

- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (M.P. z 2012 r. poz. 252),
- Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, Uchwała Sejmu RP z dnia 22 maja 2009 r. (Monitor Polski 2009 Nr 34 poz. 501),
- „Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015–2020” załącznik do Uchwały nr 213 Rady Ministrów z dnia 6 listopada 2015 r.

Nadrzędną zasadą przedstawioną w Polityce ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju. Rozwój zrównoważony jest definiowany jako taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Rozwój zrównoważony oznacza więc taką filozofię rozwoju globalnego, regionalnego i lokalnego, która przeciwstawia się ekspansji opartej wyłącznie o wzrost gospodarczy.

Na szczeblu samorządu gminnego istotnym dokumentem określającym cele i działania w dziedzinie ochrony środowiska jest Program ochrony środowiska gminy Tarnowskie Góry do roku 2021, który został przyjęty przez Radę Miejską w Tarnowskich Górach uchwałą Nr XXVII/322/2016 z dnia 27 października 2016 r.

„Program ochrony środowiska gminy Tarnowskie Góry do roku 2021” został wykonany zgodnie z „Wytycznymi do opracowania wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska” z dnia 2 września 2015 roku oraz stworzony w oparciu o cele zawarte w dokumentach strategicznych Unii Europejskiej, kraju i województwa, a także planów i programów na szczeblu powiatowym i gminnym. Uwarunkowania wynikające z dokumentów strategicznych wyższego szczebla oraz z opracowań gminnych posłużyły do wyznaczenia celów i kierunków ochrony środowiska. Dla

poszczególnych obszarów interwencji zostały wyznaczone cele średniookresowe w ramach Programu ochrony środowiska gminy Tarnowskie Góry:

Klimat i powietrze: – Poprawa stanu jakości powietrza

Klimat akustyczny: – Zapewnienie mieszkańcom dobrego klimatu akustycznego

Pole elektromagnetyczne: – Minimalizacja oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na zdrowie człowieka i środowisko

Zasoby i jakość wód: – Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych

Gleby: – Racjonalne użytkowanie gruntów oraz rekultywacja terenów przemysłowych

Gospodarka odpadami: – Racjonalna gospodarka odpadami

Zasoby przyrodnicze: – Ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych

Adaptacja do zmian klimatu i nadzwyczajne zagrożenia środowiska: – Ochrona przed skutkami poważnych awarii

Działania edukacyjne: – Wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców gminy.

Projekt analizowanego planu miejscowego wnosi następujące ustalenia uwzględniające ochronę środowiska, przyrody, krajobrazu, wartości kulturowych, życia i zdrowia ludzi w kontekście ww. dokumentów:

- Nakaz respektowania dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów zabudowy mieszkaniowej, określonych w rozporządzeniu w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
- Nakaz odprowadzania ścieków komunalnych do kolektorów sieci kanalizacji sanitarnej lub do indywidualnych, przydomowych oczyszczalni ścieków,
- Ustalenia dotyczące ujmowania i oczyszczania ścieków, w tym także wód opadowych i roztopowych z powierzchni narażonych na zanieczyszczenie do poziomów określonych przepisami z zakresu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne,
- Dopuszczenie stosowania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW,
- Ustalenia dotyczące maksymalnej wysokości zabudowy (zapobiegające przekroczeniu skali zabudowy w krajobrazie),
- Nakaz zachowania standardu przyjętego wskaźnika stosunku terenów biologicznie czynnych do terenów zabudowy oraz intensywności zabudowy.

9. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi.

Analizowany obszar był dotychczas właściwie zagospodarowany, zgodnie z uwarunkowaniami przyrodniczymi.

10. Potencjalne zagrożenia środowiska związane z realizacją planu.

Analizując zasady zagospodarowania przestrzennego zawarte w ustaleniach projektu planu można rozważyć wystąpienie niekorzystnych oddziaływań na środowisko m.in. z tytułu:

- wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,
- wytwarzania odpadów,
- wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz zanieczyszczeń gleb,
- odprowadzania wód w fazie budowy i likwidacji przedsięwzięcia,
- wykorzystywania zasobów środowiska,
- przekształceń naturalnego ukształtowania terenu,
- emitowania hałasu,

Realizacja ustaleń projektu planu, może wpłynąć, w zróżnicowany sposób, na poszczególne komponenty środowiska (powietrze, powierzchnię ziemi, glebę, kopaliny, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, zwierzęta i rośliny) i na ich wzajemne powiązania oraz na ekosystemy i krajobraz.

10.1 Zagrożenia dla gleb i powierzchni ziemi.

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i glebę ma charakter bezpośredni, stały i długoterminowy.

Istotnym zagrożeniem jest przekształcenie powierzchni terenu i zmiana jego funkcji z rolniczej na mieszkaniową lub usługową. Po wprowadzeniu zabudowy tereny te nigdy nie zostaną przywrócone do użytkowania rolniczego.

10.2 Zagrożenia dla wód podziemnych i powierzchniowych.

Zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych jest następstwem oddziaływań na środowisko

sko o charakterze pośrednim, stałym i długoterminowym.

Głównym zagrożeniem dla wód powierzchniowych i podziemnych jest odprowadzanie do nich niewłaściwie oczyszczonych ścieków oraz ich zanieczyszczenie w wyniku przedostania się substancji niebezpiecznych do gruntu lub bezpośrednio do wód w przypadku awarii lub wypadków drogowych.

Skutkiem zanieczyszczeń wód poprzez nieuporządkowaną gospodarkę ściekową jest powstanie nieodwracalnych zmian we florze i faunie, powstanie skażeń i deficytów wodnych.

Powstawanie dodatkowych miejsc wytwarzania ścieków i odpadów stałych, w rejonach nowych obiektów przeznaczonych na stały lub czasowy pobyt ludzi oraz dla działalności gospodarczej może niekorzystnie wpłynąć na stan sanitarny wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwie prowadzonej gospodarki ściekowej i odpadami.

Negatywne oddziaływania tras komunikacyjnych będą również dotyczyć możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych przez ścieki spływające z pasa drogowego. Ścieki deszczowe z dróg i parkingów mogą zanieczyszczać wody powierzchniowe i podziemne głównie substancjami ropopochodnymi splukiwanymi z nawierzchni.

10.3 Zagrożenia dla powietrza.

Na terenie gminy głównymi źródłami zanieczyszczeń powietrza są :

- niska emisja (emisja substancji toksycznych pochodzących z procesów spalania paliw takich jak węgiel kamienny, ze znacznym udziałem asortymentów węgla niskiej jakości, m. in. mułów węglowych),
- komunikacyjne źródła zanieczyszczeń (lokalny wzrost poziomu zanieczyszczeń na obszarach przylegających do dróg związany z postępującym wzrostem natężenia ruchu tranzytowego i lokalnego w połączeniu z niewystarczającymi parametrami i złym stanem technicznym dróg)

W terenie objętym opracowaniem głównymi zagrożeniami dla powietrza są spaliny, które powstają w czasie spalania paliw w źródłach ciepła i pojazdach. Podstawowymi zanieczyszczeniami powstającymi w wyniku spalania paliw są: dwutlenek siarki, tlenek węgla, dwutlenek azotu i pyły. Spalanie węgla wiąże się dodatkowo z powstawaniem sadzy i benzo- α -pirenu. Najmniej zanieczyszczeń powstaje w wyniku spalania gazu ziemnego, a najwięcej przy spalaniu węgla. Najbardziej dokuczliwa dla mieszkańców jest tzw. niska emisja z pieców opalanych węglem, która w niekorzystnych warunkach pogodowych może lokalnie powodować powstanie szkodliwych dla zdrowia stężeń zanieczyszczeń.

Drogi o dużym natężeniu ruchu mogą stanowić lokalne źródła zanieczyszczeń powietrza.

W obszarach sąsiadujących z drogami wzrastają stężenia zanieczyszczeń spowodowanych spalaniem paliw samochodowych, w tym dwutlenku azotu, tlenku węgla, węglowodorów alifatycznych i aromatycznych, pyłów, dwutlenku siarki oraz związków ołowiu. Największe stężenia utrzymują się w pobliżu drogi. Oddziaływania te mają charakter stały.

10.4 Zagrożenia dla roślin i zwierząt.

Bezpośrednim zagrożeniem dla każdej biocenozy jest bezpośrednie oddziaływanie człowieka (nadmierna eksploatacja siedlisk, pozbawienie gleby jej naturalnej szaty roślinnej, bezpośrednie sąsiedztwo dróg jezdnych).

Prawidłowe funkcjonowanie systemu przyrodniczego mogłoby zakłócać powstanie barier, które przegradzałyby korytarze ekologiczne i wywoływałyby brak łączności przestrzennej pomiędzy obszarami węzłowymi.

Największe liniowe bariery ekologiczne przecinające korytarze i ciągi ekologiczne oraz zakłócające ich prawidłowe funkcjonowanie stanowią przede wszystkim drogi, linie energetyczne oraz zwarta zabudowa.

Intensywną rozbudowę układu osadniczego mogłyby odczuć najbardziej obszary o wysokich walorach przyrodniczych, wrażliwe na zanieczyszczenia zbiorowiska roślinności łąkowej, znajdujące się w najbliższym sąsiedztwie dróg.

Zagrożenie dla zasobów przyrodniczych gminy dotyczy przede wszystkim cennych przyrodniczo obszarów gminy, które znajdują się poza granicami obszaru objętego opracowaniem.

W rejonie obszarów objętych opracowaniem nie zaobserwowano szczególniejszych zagrożeń zarówno dla flory, jak i fauny poza standardowymi zagrożeniami związanymi z użytkowaniem dróg, niską emisją zanieczyszczeń z gospodarstw domowych itp.

Ubytek powierzchni terenów biologicznie czynnych jest skutkiem oddziaływań na środowisko o charakterze stałym i długoterminowym.

10.5 Zagrożenia dla krajobrazu.

W chwili obecnej brak jest naturalnych zagrożeń dla krajobrazu. Zagrożenia pojawiają się ze strony człowieka na skutek nieprzemyślanej i nieracjonalnej działalności gospodarczej. Antropogeniczne zmiany w krajobrazie, związane przede wszystkim z przeznaczeniem terenu pod różne formy zain-

westowania mogą doprowadzić do obniżenia walorów krajobrazowych oraz naruszenia harmonii otoczenia. W odniesieniu do obszaru objętego opracowaniem szczególne zagrożenie może stanowić lokalizacja obiektów stanowiących nowe dominanty przestrzenne i wysokościowe w miejscach eksponowanych widokowo, nieumiejętne kształtowanie przestrzeni i form architektonicznych oraz realizacja obiektów budowlanych o nieestetycznej formie architektonicznej.

Do obniżenia walorów krajobrazowych przyczynia się również degradacja pozostałych komponentów środowiska, zwłaszcza zanieczyszczenie wód i powietrza oraz zubożenie szaty roślinnej.

10.6 Zagrożenia dla klimatu.

Zagrożenia dla lokalnego klimatu są związane wyłącznie z globalnymi tendencjami zmian klimatycznych. Brak lokalnych czynników wpływających w sposób negatywny na klimat.

10.7 Hałas.

Wzrost poziomu lub powstawanie nowych źródeł hałasu, który jest oddziaływaniem bezpośrednim dotyczy przede wszystkim rejonów występowania działalności produkcyjnej, usługowej, gdzie mogą powstać hałaśliwe obiekty oraz dróg o dużym nasileniu ruchu.

11. Ocena zagrożeń dla środowiska, które mogą powstawać na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostałych w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jego ustaleń.

W planie wyznaczono nowe zasady zagospodarowania terenów objętych opracowaniem.

W obszarze nr 1 wyznaczono teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej MW i teren infrastruktury technicznej gazownictwa ITG.

W terenie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej MW dopuszczono także:

- usługi jako:
 - lokale usługowe w kondygnacji parterowej budynku mieszkalnego, za wyjątkiem usług związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży typu żłobek, przedszkole, szkoła,
 - zabudowę usługową lokalizowaną razem z zabudową mieszkaniową wielorodzinną lub po jej realizacji, przy czym łączna powierzchnia zabudowy budynków usługowych nie może przekraczać 20% powierzchni działki budowlanej,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

- urządzenia sportu i rekreacji typu boisko sportowe, plac zabaw,
- budynki gospodarcze,
- wiaty,
- garaże,
- parkingi naziemne, podziemne, wbudowane w budynki mieszkalne, usługowe lub wolnostojące,

W terenie MW zakazano lokalizacji usług związanych z:

- handlem hurtowym,
- składowaniem lub magazynowaniem,
- rzemiosłem o profilu produkcyjnym,
- obsługą komunikacji samochodowej takich jak stacje paliw, myjnie samochodowe, lakiernie samochodowe,
- obsługą motoryzacji takich jak stacje naprawy lub diagnostyki pojazdów, urządzeń transportowych lub ich części.

W obszarze nr 2 wyznaczono trzy niewielkie tereny zabudowy usługowej 1U, 2U i 3U, w których:

- dopuszcza się:
 - parkingi naziemne,
 - garaże,
 - budynki gospodarcze,
 - wiaty,
- zakazuje się lokalizacji usług związanych z:
 - opieką zdrowotną, społeczną, socjalną,
 - rekreacją i wypoczynkiem,
 - stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży typu żłobek, przedszkole, szkoła,
 - handlem hurtowym,

- składowaniem lub magazynowaniem,
- rzemiosłem o profilu produkcyjnym,
- obsługą komunikacji samochodowej takich jak stacje paliw, myjnie samochodowe, lakiernie samochodowe,

W obszarze nr 2 wyznaczono też tereny zieleni urządzonej 1ZP, 2ZP, 3ZP i 4ZP tereny ogródków działkowych ZD (istniejące ogródki) i tereny komunikacji – dróg wewnętrznych i dojazdowych (przedłużenie istniejących dróg znajdujących się w obszarze objętym planem.

12. Zanieczyszczenie powietrza.

13. Parkingi i drogi.

Wielkość emisji niezorganizowanej ze źródeł motoryzacyjnych zależy w głównej mierze od natężenia ruchu, jego struktury oraz czasu emisji.

Przedmiotowy obszar jest obsługiwany przez istniejące drogi publiczne. W granicach terenu MW mogą powstać dodatkowe dojazdy dla obsługi lokalizowanej zabudowy.

Zagospodarowanie terenu ustalone w projekcie planu nie będzie się wiązało ze znacznym przyrostem terenów zabudowy ze względu na fakt, że obszar nr 1 był już przeznaczony pod zabudowę w ustaleniach obowiązujących planów miejscowych, a w obszarze nr 2 projektuje się niewielkie powierzchniowo tereny zabudowy usługowej w niewykorzystanej do tej pory rezerwie terenu pod obwodnicę. Tereny zabudowy usługowej będą obsługiwane przez istniejące drogi dojazdowe i wewnętrzne.

Zmiana wprowadzona do projektu planu w stosunku do ustaleń planu obowiązującego nie wpłynie więc na wzrost natężenia ruchu na drogach stanowiących obsługę komunikacyjną obszaru objętego opracowaniem.

W wyniku realizacji ustaleń planu stan zanieczyszczenia powietrza nie ulegnie pogorszeniu w porównaniu do stanu obecnego.

13.1.1 Działalność usługowa.

Działalność usługowa może być związana z powstawaniem różnorodnych zanieczyszczeń i ich emisją do powietrza atmosferycznego.

Ewentualna budowa lokalnych kotłowni wiąże się z powstawaniem zanieczyszczeń. Podstawowymi zanieczyszczeniami powstającymi w wyniku spalania paliw do celów grzewczych są:

- dwutlenek siarki,
- tlenek węgla,
- dwutlenek azotu
- pyły.

Stężenia tych substancji w powietrzu wykazują zmienność w ciągu roku – rosną w sezonie grzewczym i maleją latem. Wpływ źródeł grzewczych na stan sanitarny powietrza zależy przede wszystkim od technicznych parametrów zastosowanych urządzeń grzewczych (sprawność energetyczna, warunki spalania oraz warunki wprowadzania emisji zanieczyszczeń – parametry emitora) oraz zastosowanego rodzaju paliwa.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu może wiązać się z lokalnym zanieczyszczeniem powietrza. Dotyczy to spalin oraz różnorodnych zanieczyszczeń, jakie mogą powstać w wyniku procesów produkcyjnych i świadczenia usług. W przypadku przestrzegania przepisów odrębnych, zmiany te nie spowodują znaczącego wzrostu stężeń zanieczyszczeń zarówno na obszarze objętym opracowaniem, jak i poza nim.

Pogorszenie się standardów powietrza atmosferycznego w wyniku przeznaczenia terenów pod nową zabudowę należy określić jako nieznaczne. Nowe przepisy i standardy z zakresu ochrony środowiska, jak też obecnie stosowane rozwiązania techniczne w zakresie systemów energetycznych i zmniejszająca się energochłonność budynków mają wymierne skutki w zakresie sukcesywnego ograniczania negatywnego wpływu inwestycji na jakość powietrza atmosferycznego, wynikającego z niskiej emisji.

W efekcie można się spodziewać utrzymania sumarycznego zapotrzebowania na energię i związanej z tym emisji zanieczyszczeń do atmosfery, w wyniku równoważenia wzrostu zapotrzebowania na energię w wyniku zabudowy nowych terenów inwestycyjnych, poprzez termomodernizację istniejącej zabudowy i modernizację istniejących instalacji.

Ustalenia planu dotyczące zaopatrzenia w energię ciepłą określają zasilanie w energię ciepłą z indywidualnych lub grupowych źródeł ciepła oraz urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW. Dodatkowo w ustaleniach planu wskazano na obowiązek uwzględnienia przepisów zawartych w uchwale nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Uchwała ta określa m.in. rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stoso-

wanie jest zakazane lub parametry techniczne lub rozwiązania techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na obszarze określonym w tej uchwale.

Ponadto biorąc pod uwagę dotychczasowe przeznaczenie terenu w obowiązującym planie miejscowym oraz ograniczenia w zakresie dopuszczonych w planie funkcji usługowych można stwierdzić, że w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie nastąpi wzrost ilości powstających zanieczyszczeń.

13.1.2 Wnioski.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu nie spowoduje wzrostu stężeń zanieczyszczeń zarówno na obszarze objętym opracowaniem, jak i poza nim.

13.2 Wprowadzanie ścieków do wód i ziemi, wytwarzanie odpadów, zanieczyszczenie gleby lub ziemi.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 330 Zbiornik Gliwice.

Realizacja ustaleń planu wywierać będzie wpływ na środowisko wodne przede wszystkim w zakresie:

- lokalnych zmian stosunków wodnych – zmniejszenia retencji gruntowej na skutek wprowadzenia zabudowy i utwardzonych nawierzchni z jednoczesnym wzrostem ilości wód odprowadzanych kanalizacją oraz obniżenia zwierciadła wód gruntowych na skutek prowadzenia koniecznych prac ziemnych i budowlanych,
- możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku wprowadzonych potencjalnych źródeł zanieczyszczeń.

W wyniku zabudowy większej niż do tej pory części obszaru objętego opracowaniem oraz rozbudowy sieci wodociągowych i kanalizacyjnych wzrasta poziom drenażu, jak również dochodzi do uszczelnienia powierzchni, które powoduje zmniejszenie infiltracji i retencji gruntowej oraz zasilania wód podziemnych w stosunku do stanu obecnego.

Obecnie trudno jest jednak określić, jak intensywne będzie docelowe zagospodarowanie i ile powierzchni zostanie uszczelnione, trudno jest więc prognozować skalę oddziaływań.

Ponadto wprowadzone do projektu planu zapisy takie jak obowiązek zachowania określonej wielkości powierzchni biologicznie czynnej, pozwoli na zachowanie lokalnej retencji oraz ciągłości korytarzy ekologicznych.

Tereny te pełnić będą funkcję ochronną (filtr biologiczny) jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

Ustalenia projektu planu wprowadzają jednoznaczne regulacje w zakresie gospodarki ściekowej – sanitarnej i deszczowej. W zakresie odprowadzania ścieków w planie ustalono:

- a) docelowe odprowadzenie ścieków przemysłowych wstępnie oczyszczonych do wymaganych standardów i ścieków bytowych do kolektorów sieci kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni,
- b) w terenie nie objętym zbiorczym systemem kanalizacji sanitarnej dopuszcza się:
 - do czasu jego realizacji tymczasowe odprowadzanie ścieków do szczelnych bezodpływowych zbiorników z nakazem ich opróżniania i transportu ścieków do stacji zlewnych lub oczyszczalni ścieków,
 - odprowadzanie ścieków do indywidualnej oczyszczalni ścieków

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych w planie ustalono:

- a) ustala się ujmowanie wód opadowych i roztopowych w systemy kanalizacyjne zamknięte lub w systemy otwarte,
- b) dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie własnym inwestora zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki ściekowej,
- c) w terenie MW przy odprowadzaniu wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej ustala się stosowanie rozwiązań w zakresie retencjonowania wód,

Zarówno obszar nr 1 jaki obszar nr 2 posiadają obecnie możliwość podłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej.

Wprowadzone do ustaleń planu wymagania względem terenów przeznaczonych do zainwestowania w zakresie wyposażenia ich w kanalizację sanitarną i deszczową, jak również ustalenia dot. modernizacji i rozbudowy istniejących systemów przyczynią się do uregulowania gospodarki wodno – ściekowej na analizowanym obszarze, poprzez ograniczenie zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych oraz podskórnych przez ścieki.

W planie dopuszczono zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie własnym inwestora zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki ściekowej, a w terenie MW przy odprowadzaniu wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej ustalono obowiązek stosowania rozwiązań w zakresie retencjonowania wód. Zapisy te przyczynią się do zachowania istniejącego bilansu wodnego w zlewni.

W przypadku terenów, na których prowadzona będzie działalność usługowa, odprowadzanie wód deszczowych zależne będzie od specyfiki przedsięwzięcia i natężenia koniecznej obsługi komunikacyjnej.

Ścieki wprowadzane do wód lub ziemi muszą spełniać wymagania określone przepisami ustawy z

dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1121 z późn. zm.), w tym rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 roku w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800). Obiekty budowlane oraz instalacje, których użytkowanie jest związane z wprowadzaniem ścieków do wód lub do ziemi muszą odpowiadać wymogom, o których mowa w art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska.

Przeznaczenie terenów pod zabudowę usługową wiąże się z powstawaniem odpadów, powstających w wyniku prowadzenia działalności gospodarczej. Nie wyklucza się również powstawania odpadów niebezpiecznych, związanych z prowadzoną działalnością. Firmy, które będą wytwarzać odpady niebezpieczne i inne niż niebezpieczne w znacznych ilościach, określonych w ustawie o odpadach, zobowiązane są do uzyskania stosownych pozwoleń właściwych organów administracji. Unieszkodliwienie odpadów niebezpiecznych, winno odbywać się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zgodnie z art. 228. 1. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 z późn. zm.) uchwały dotyczące przyjęcia powiatowych i gminnych planów gospodarki odpadami straciły moc.

Zgodnie z nowym systemem gospodarki odpadami komunalnymi nastąpi wzrost ilości odpadów poddawanych procesom odzysku lub unieszkodliwiania. Proces ten przyczyni się znacząco do ograniczenia zagrożeń dla środowiska.

Zastosowanie w pierwszej kolejności systemu selektywnej zbiórki odpadów "u źródła" oraz odzysku, a następnie unieszkodliwianie odpadów, przyczyni się w znacznym stopniu do ograniczenia ujemnych skutków realizacji ustaleń zmiany planu na środowisko.

W ustaleniach projektu planu w zakresie gospodarki odpadami ustalono obsługę gminy zgodnie z uregulowaniami dotyczącymi gospodarki odpadami obowiązującymi na terenie Miasta Tarnowskie Góry.

Można założyć, że przyjęty w mieście system zbierania, gromadzenia, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów spowoduje zauważalną poprawę ekologicznych warunków życia jego mieszkańców i wpłynie korzystnie na stan środowiska.

Rozwiązaniami mającymi na celu ochronę gleb i wód przed zanieczyszczeniem jest np. selektywne magazynowanie odpadów w sposób zabezpieczający środowisko przed zanieczyszczeniem tj. np. w przystosowanych do tego celu kontenerach z zamykanymi otworami wrzutowymi lub w sposób za-

bezpieczający przed pyleniem, rozwiewaniem lub w inny sposób zabezpieczający środowisko przed zanieczyszczeniem, szczególnie w przypadku odpadów niebezpiecznych.

Biorąc pod uwagę zaproponowane w projekcie planu zapisy, przy zachowaniu wymagań zawartych w przepisach odrębnych, nie przewiduje się istotnych zagrożeń dla środowiska wodno-gruntowego w wyniku realizacji jego ustaleń.

13.3 Ochrona powierzchni ziemi.

Zbadanie geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi nastąpi na etapie sporządzania projektu budowlanego.

W obszarze opracowaniem nie występują obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych, stąd warunków ochrony w tym zakresie nie wprowadzono do projektu planu.

13.4 Hałas i wibracje.

W chwili obecnej największym źródłem hałasu w rejonie obszaru objętego opracowaniem jest hałas komunikacyjny związany z drogą krajową – obwodnicą.

Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu nie zalicza terenów usługowych do obszarów chronionych. Obszarami chronionymi są tereny zamieszkania i tereny przebywania ludzi (uzdrowiska, rekreacja, wypoczynek). Teren usługowy traktowany jest jako środowisko pracy i obowiązują je przepisy BHP na stanowiskach pracy, które określają dopuszczalne poziomy hałasu ze względu na ochronę słuchu.

W stosunku do aktualnego przeznaczenia terenów w obowiązującym planie miejscowym projekt planu nie wprowadza zmian, które mogłyby wpłynąć na wzrost emisji hałasu.

W ustaleniach projektu planu miejscowego ochroną przed hałasem objęto teren MW i teren ZD.

W ustaleniach planu wskazano obowiązek uwzględnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w tym dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem MW - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, a dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem ZD - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,

Pomimo uciążliwości hałasu komunikacyjnego od strony drogi krajowej zgodnie z mapami akustycznymi w obszarze nr 1 nie występują przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

W terenie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej MW dopuszczona jest możliwość lokalizacji funkcji usługowych. W terenie tym jest możliwe także lokalizacji funkcji usługowych takich jak np. usługi opieki zdrowotnej, społecznej, usługi związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży (np. typu żłobek, przedszkole, szkoła), dla których obowiązują bardziej rygorystyczne normy hałasu niż dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112) w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Dotrzymanie tych standardów w granicach terenu MW jest również możliwe dla tych funkcji biorąc pod uwagę aktualne wartości hałasu wywołane przez eksploatację drogi – uwidocznione na rysunku prognozy. Z ustaleń planu dla terenu MW wykluczono natomiast możliwość lokalizacji usług związanych z handlem hurtowym, składowaniem lub magazynowaniem, rzemiosłem o profilu produkcyjnym, obsługą komunikacji samochodowej takich jak stacje paliw, myjnie samochodowe, lakiernie samochodowe, obsługą motoryzacji takich jak stacje naprawy lub diagnostyki pojazdów, urządzeń transportowych lub ich części.

Teren ZD stanowi fragment istniejącego ogrodu działkowego. Pozostały teren ogrodu działkowego zgodnie z ustaleniami planu miejscowego, który obowiązuje dla tego terenu nie jest objęty ochroną przed hałasem. Wyznaczony w projekcie przedmiotowego planu miejscowego teren ogrodu działkowego ZD nie przylega bezpośrednio do terenu drogi krajowej, jest oddzielony od strony ul. Obwodnicy pasem niskiej i wysokiej zieleni urządzonej (teren 4ZP), który pełni funkcję izolacyjną. W terenie tym zlokalizowane są przede wszystkim tereny zieleni urządzonej i komunikacji ogrodu, jednak funkcjonalnie teren ten stanowi część istniejącego ogrodu działkowego.

Pozostała część obszaru nr 2 objęta opracowaniem jest predysponowana do lokalizacji zabudowy usługowej z uwagi na sąsiedztwo drogi. Obszar ten jest bardziej narażony na ewentualne ponadnormatywne emisje hałasu, w związku z czym tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie ul. Obwodnicy powinny być przeznaczone na takie rodzaje użytkowania, które nie są objęte ochroną przed hałasem lub na których dopuszczalne poziomy hałasu mogą być podwyższone.

Dlatego też w terenach 1U, 2U i 3U zgodnie z ustaleniami planu wykluczono możliwość lokalizacji usług, które są objęte ochroną przed hałasem takich jak: zabudowa usługowa związana z opieką zdrowotną, społeczną, socjalną, rekreacją i wypoczynkiem, stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży typu żłobek, przedszkole, szkoła.

Tereny usługowe 1U, 2U i 3U sąsiadują natomiast z terenami zabudowy mieszkaniowej, na których obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W ustaleniach planu dla tych terenów wyeliminowano możliwość lokalizacji funkcji usługowych, które mogłyby stanowić uciążliwość dla sąsiednich terenów zabudowy mieszkaniowej takich jak

usługi związane z handlem hurtowym, składowaniem lub magazynowaniem, rzemiosłem o profilu produkcyjnym, obsługą komunikacji samochodowej takich jak stacje paliw, myjnie samochodowe, lakiernie samochodowe.

Ewentualna uciążliwość związana z emisją hałasu przez usługową działalność może być ograniczona lub wyeliminowana przez:

- realizację nasadzeń zielenią izolacyjną,
- stosowanie urządzeń o niskim poziomie emisji hałasu,
- odpowiednie usytuowanie urządzeń uciążliwych akustycznie w możliwie jak największej odległości od terenów podlegających ochronie akustycznej.

Przy zastosowaniu ww. sposobów ograniczenia lub eliminacji uciążliwości hałasu związanego z działalnością usługową, mając przy tym na uwadze prognozowane nieznaczne pogorszenie się standardów powietrza atmosferycznego w wyniku przeznaczenia terenów pod nową zabudowę można prognozować, że w wyniku realizacji ustaleń planu nie pojawi się możliwość wystąpienia oddziaływań skumulowanych w zakresie hałasu i zanieczyszczeń.

13.5 Emitowanie pól elektromagnetycznych.

Źródła promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego mogą być naturalne lub antropogeniczne. Naturalne środowisko elektromagnetyczne jest skutkiem procesów zachodzących na Ziemi (wyładowania elektromagnetyczne w atmosferze ziemskiej) lub na Słońcu (promieniowanie elektromagnetyczne Słońca), a także w kosmosie (promieniowanie kosmiczne). Sztuczne środowisko elektromagnetyczne składa się z pól wytwarzanych celowo lub jako produkt uboczny wynikający ze stosowania niektórych urządzeń. Sztuczne źródła promieniowania wysokiej częstotliwości stosowane są m.in. w telekomunikacji, radiolokacji, lecznictwie, diagnostyce i wytwarzają źródła lokalne o wartościach znacznie przewyższających tło naturalne. Najpowszechniej występującymi instalacjami będącymi źródłami pól elektromagnetycznych, które mogą mieć istotny wpływ na środowisko są instalacje radiokomunikacyjne, takie jak stacje bazowe telefonii komórkowej oraz stacje radiowe i telewizyjne.

Realizacja ustaleń planu może być źródłem promieniowania elektromagnetycznego, uwarunkowanego dalszym rozwojem infrastruktury technicznej w zakresie napowietrznych linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz dopuszczalną lokalizacją urządzeń radiokomunikacyjnych, w tym stacji bazowych telefonii komórkowej.

Ustawa Prawo ochrony środowiska zawiera podstawowe regulacje prawne, dotyczące ochrony śro-

dowiska przed polami elektromagnetycznymi. Zgodnie z art. 121 tej ustawy ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska przez:

- utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej wartości dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach;
- zmniejszanie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do wartości dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Projektant i użytkownik urządzeń wytwarzających pola elektromagnetyczne ma obowiązek stosowania technicznych i organizacyjnych środków eliminujących zagrożenia środowiska i zdrowia ludzi. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003r., Nr 192, poz. 1883), określa dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludzi. Są one zależne od częstotliwości i rodzaju pracy źródeł. Przez tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową rozumie się tereny, dla których taką funkcję przewidziano w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z ustaleniami planu w obszarach objętych opracowaniem realizacja zabudowy mieszkaniowej jest możliwa w terenie MW. W pozostałych terenach nie ma możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, natomiast będą powstawały miejsca dostępne dla ludzi.

W obszarze objętym opracowaniem będą mogły powstawać instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne. W zależności od rodzaju przedsięwzięcia określonego rozporządzeniem z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 71) na etapie lokalizacji oraz budowy tego rodzaju obiektów inwestor jest lub może być zobowiązany przez odpowiedni organ ochrony środowiska do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Oddanie do użytkowania stacji bazowej wymaga uzyskania pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych do środowiska, na podstawie przeprowadzonych wstępnych pomiarów wielkości emisji z instalacji. Poziom pól elektromagnetycznych nie może przekraczać wartości dopuszczalnych określonych w obowiązujących przepisach szczególnych, przy czym inne poziomy pól elektromagnetycznych obowiązują dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, a inne dla pozostałych terenów - jak dla miejsc dostępnych dla ludzi.

W obszarze objętym opracowaniem występują napowietrzne linie niskiego napięcia. W projekcie planu zawarto ustalenie w zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym - po-

ziom pól elektromagnetycznych w środowisku nie może przekraczać dopuszczalnych wartości określonych zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w tym:

- a) dla terenu oznaczonego symbolem: MW obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową;
- b) dla wszystkich pozostałych terenów w granicach obszaru objętego planem obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla miejsc dostępnych dla ludności.

Mając na względzie wyżej wymienione ustalenia można przewidywać, że promieniowanie elektromagnetyczne pochodzące od sieci i urządzeń dopuszczonych planem nie będzie w istotny sposób oddziaływać na środowisko naturalne oraz zdrowie ludzi.

13.6 Ryzyko wystąpienia poważnej awarii.

Ustawa Prawo ochrony środowiska definiuje pojęcie poważnej awarii – rozumie się przez to zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałą w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub zagrożenia środowiska albo prowadzące do powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem.

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2006 r. (Dz. U. z 2006 r. nr 30 poz. 208 z późn. zm.) określa rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

W obszarze objętym opracowaniem ewentualnym zagrożeniem dla środowiska mogą być przede wszystkim wypadki komunikacyjne i awarie pojazdów przewożących tranzytem materiały niebezpieczne.

13.7 Przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu, zmiany w krajobrazie, przekształcenia środowiska kulturowego i klimatu.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się poza terenami najcenniejszymi pod względem przyrodniczym i krajobrazowym.

Pierwotny krajobraz omawianych terenów został w dużej mierze przekształcony wskutek działalności rolniczej i osadniczej człowieka. Obszary objęte opracowaniem znajdują się w sąsiedztwie dróg i terenów zabudowy. Realizacja zagospodarowania zgodnego z ustaleniami planu nie będzie więc w tym terenie stanowić dominanty wysokościowej ani krajobrazowej.

Wprowadzenie zainwestowania na tereny dotychczas niezabudowane może ograniczyć wielkość obecnie występującej powierzchni biologicznie czynnej. Biorąc jednak pod uwagę ustalenia obowiązujących planów miejscowych można stwierdzić, że:

- w obszarze nr 1 następuje zmiana funkcji użytkowej z terenu sportu i rekreacji pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną.
- w obszarze nr 2 przeznaczonym w obowiązującym planie miejscowym pod pas drogowy obwodnicy – w terenie, który nie został wykorzystany pod realizację drogi wyznaczono tereny zabudowy usługowej, tereny zieleni urządzonej i poszerzenia terenu istniejących ogródków działkowych.

W obszarze nr 2 zwiększono udział powierzchni biologicznie czynnych w stosunku do ustaleń obowiązującego planu wprowadzając tereny zieleni, które będą pełniły funkcję izolacyjną od drogi dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

W obszarze nr 1 bardzo nieznacznie zmniejszono udział powierzchni biologicznie czynnych w stosunku do ustaleń obowiązującego planu – z 40% w terenach sportu i rekreacji wyznaczonych w obowiązującym planie do 35% w terenie zabudowy mieszkaniowej wyznaczonym w analizowanym projekcie planu.

Z analizy powyższych ustaleń wynika więc, że skutkiem realizacji ustaleń projektu miejscowego planu nie będzie więc uszczuplenie terenów biologicznie czynnych.

Należy przyjąć, że realizacja planu w proponowanej wersji będzie miała jednak minimalny wpływ na środowisko przyrodnicze, biorąc pod uwagę dotychczasowe przeznaczenie tych terenów w obowiązujących planach miejscowych. Stan środowiska, poprzez odpowiednio dobrane przeznaczenie i zasady zagospodarowania, nie ulegnie pogorszeniu.

Projekt miejscowego planu wprowadza szereg ustaleń ograniczających potencjalny niekorzystny wpływ projektowanych terenów na środowisko. Biorąc pod uwagę ustalenia planu oraz po przeanalizowaniu istotnych cech krajobrazu na analizowanym terenie można wnioskować o braku negatywnego oddziaływania na ten element środowiska przyrodniczego.

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wartość krajobrazową omawianego terenu oraz nie będzie mieć istotnego wpływu na klimat i środowisko kulturowe.

13.8 Ocena wpływu ustaleń planu na świat roślin i zwierząt oraz na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych.

Obszar objęty opracowaniem nie zawiera elementów o nadzwyczajnie wysokich walorach przyrod-

nicznych, stanowią je bowiem w dużej mierze fitocenozy pochodzenia antropogenicznego, to jest agrocenozy i tereny zieleni towarzyszące terenom zainwestowanym. Obszar ten znajduje się także poza obszarem korytarzy ekologicznych wyznaczonych w opracowaniu pt. „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim – koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa”, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, 2007.

W wyniku realizacji ustaleń planu nie nastąpi przyrost powierzchni terenów przeznaczonych pod zainwestowanie w stosunku do aktualnego przeznaczenia tego terenu.

Wyznaczone w planie nowe tereny zabudowy nie będą stanowiły ograniczenia możliwości migracyjnych fauny w stosunku do zagospodarowania tych terenów zgodnego z obowiązującymi planami miejscowymi.

W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się wystąpienia negatywnego wpływu na florę i faunę terenu. Tereny znajdujące się w obszarze nr 1 zostaną trwale wyłączone z użytkowania rolniczego, ale przeznaczenie tego terenu nie ulegnie znaczącej zmianie w stosunku do dotychczasowych ustaleń obowiązującego planu.

Na omawianym terenie nie stwierdzono występowania roślin chronionych a na podstawie rozporządzenia o ochronie gatunkowej zwierząt, nie występują tu tereny stałego przebywania i gniazdowania rzadkich gatunków zwierząt.

W obszarze objętym opracowaniem nie będzie konieczne wystąpienie o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

13.9 Ocena potencjalnych skutków transgranicznych.

Realizacja ustaleń planu nie jest związana ze znaczącymi skutkami transgranicznymi. Nie przewiduje się powstania w tym obszarze źródeł zanieczyszczeń, mogących powodować negatywne oddziaływanie na środowisko poza granicami kraju.

14. Ocena skutków realizacji ustaleń planu dla istniejących form ochrony przyrody oraz innych obszarów chronionych, w tym oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Niekorzystne oddziaływania na obszar Natura 2000 wiążą się z dotychczasowym zagospodarowaniem terenu, takim jak: rozproszona zabudowa i zwarta zabudowa mieszkaniowa, układ komunikacyjny, oraz znajdujące się w granicach miasta, lecz poza obszarem objętym opracowaniem obiekty produkcyjne, produkcyjno – usługowe, usługowe, składowiska odpadów, oczyszczalnie ścieków.

Taka struktura przestrzenna miasta Tarnowskie Góry doprowadziła do:

- ograniczenia obszaru żerowania nietoperzy z uwagi na emisję hałasu, światła płoszącego nietoperze i owady stanowiące bazę pokarmową,
- stworzenia niebezpieczeństwa dla zimowania i bytowania nietoperzy poprzez zmianę mikroklimatu w chodnikach, przekopach, sztolniach,
- możliwości zanieczyszczenia chodników sztolni, wskutek składowanie odpadów czy awarii, wycieków substancji ropopochodnych, wylewania na pola gnojowic, braku kanalizacji, nieszczelnych szamb na powierzchni. Wyznaczony w celu ochrony zimowisk, tzw. tereny szczególnej troski, podlegają penetracji przez osoby postronne, oddziaływaniu hałasu komunikacyjnego, wibracjom – prace budowlane w najbliższym sąsiedztwie, emisji światła płoszącego nietoperze i owady stanowiące bazę pokarmową.

Zarządzeniem z dnia 24 kwietnia 2014 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach ustanowił plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003. Zarządzenie to zostało zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 18 maja 2015 r. o zmianie zarządzenia w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003.

Zarządzenie to zawiera identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony oraz określa cele działań ochronnych.

Przedmiotem ochrony w ramach obszaru Natura 2000 są:

- siedlisko żyznych buczyn 9130 znajdujące się poza granicą obszaru objętego opracowaniem,
- Nocek duży 1324.

Celem działań ochronnych w ramach obszaru Natura 2000 w odniesieniu do populacji Nocka Dużego jest utrzymanie populacji gatunku w obszarze w stanie niepogorszonym.

Wśród istniejących zagrożeń dla populacji Nocka dużego w zarządzeniu wymienione jest:

- nieodpowiednie zabezpieczenie otworu prowadzącego do podziemi - nieodpowiednio zbudowana krata w Błachówce Zachodniej. Brak zabezpieczenia otworów prowadzących do podziemi - za głównym wejściem Bramy Gwarków do podziemi znajduje się miejsce wlotu niezabezpieczone kratą.
- Zасыpywanie otworów wlotowych - w wyniku erozji, dolomit osypuje się zasypując miejsce wlotu w kamieniołomie Bobrowniki oraz przy szybie za głównym wejściem przy Bramie Gwarków.

SYNTAX Biuro Planowania Przestrzennego Małgorzata Łapeta, 44-100 Gliwice, ul. Raciborska 1a/6.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

- Światło i hałas generowane przez imprezy masowe odbywające się w rejonie Sportowej Doliny powodują płoszenie nietoperzy. Szczególnie negatywny wpływ wywołują w okresie rojenia. Podobny efekt wywołuje podjeżdżanie pojazdami silnikowymi (motocykle, quady itp.) w pobliżu wlotu do podziemi Blachówka.

- Ruch motocyklowy w rejonie wlotu do sztolni na stanowisku Blachówka Zachodnia i w Kamieniołomie Bobrowniki powoduje płoszenie i wybudzanie nietoperzy oraz osypywanie się materiału skalnego.

Wśród potencjalnych zagrożeń w zarządzeniu wymienia się zagrożenia takie jak:

- Eksploracja podziemi w okresie zimowym i swarmingu (rojenia) niepokoi hibernujące nietoperze.

- Próba zabudowy najbliższego obszaru najważniejszego wlotu do podziemi - Blachówka Zachodnia oraz projekty budowy osiedli na niestabilnym podłożu w pobliżu rezerwatu Segiet oraz wlotu do sztolni Blachówka grożą zawaleniem się otworów wlotowych i korytarzy podziemnych stanowiących siedliska nietoperzy, co może doprowadzić do ich utraty.

- Tworzenie się osuwisk może utrudniać dostęp do miejsc hibernacji w rejonie wlotu Blachówka Zachodnia.

- Wytyczanie szlaków i ścieżek może sprzyjać osypywaniu się dolomitu w rejonie wlotów w Blachówce Zachodniej i w kamieniołomie Bobrowniki.

- Nielegalne składowanie w rejonie kamieniołomu Bobrowniki różnego typu odpadów może mieć negatywny wpływ na siedliska żerowe.

- Spiętrzanie się mas wody w chodnikach odwadniających, podtapianie komór, odcinanie fragmentów systemu. Spiętrzenie się wody między sztolnią Blachówka i Bramą Gwarków może prowadzić do braku możliwości swobodnego przemieszczania się nietoperzy między otworami wlotowymi.

- Podjeżdżanie pojazdami silnikowymi (motocykle, quady itp.) w pobliżu wlotu do podziemi w kamieniołomie Bobrowniki generujące hałas może powodować płoszenie nietoperzy w okresie rojenia. Wykorzystywanie miejsca wlotu w kamieniołomie Bobrowniki jako terenu do uprawiania sportów motorowych.

Wszystkie obszary wymienione jako miejsca, których bezpośrednio dotyczą ww. zagrożenia oraz w stosunku do których wyznaczono działania ochronne to:

- okolice sztolni w Blachówce tzw. Sportowa Dolina.

- Kamieniołom Bobrowniki, w tym wlot do niej,

- wlot do sztolni Blachówka Zachodnia

- wlot sztolni „W Kamieniołomie Bobrowniki”

- szyb przy Bramie Gwarków
- wlot do sztolni Boże Wspomagaj

Obszar objęty opracowaniem jest położony na obrzeżach wyznaczonego obszaru Natura 2000, poza ww. obszarami, dla których wyznaczono działania ochronne. Na analizowanym obszarze nie występują szyby, szybiki i otwory wentylacyjne.

Biorąc pod uwagę położenie analizowanego terenu w stosunku do obszarów najbardziej istotnych z punktu widzenia potrzeb ochrony obszaru Natura 2000 można stwierdzić, że oddziaływanie na Obszar Natura 2000 nie będzie znaczące.

Oddziaływanie to nie będzie znaczące również z uwagi na zagospodarowanie terenu ustalone w projekcie planu, w tym przede wszystkim zakres zmian wprowadzonych w porównaniu do obowiązującego planu oraz ustalone zasady odprowadzania ścieków, prowadzenia gospodarki odpadami i inne ustalenia mające na celu ochronę środowiska.

Obszar objęty opracowaniem nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności nie będzie:

- 1) pogarszać stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,
- 2) wpływać negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000,
- 3) pogarszać integralności obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

15. Ocena określonych w projekcie planu warunków zagospodarowania terenów, wynikających z potrzeb ochrony środowiska.

Projekt planu w wystarczający sposób uwzględnia wymagania, wynikające z potrzeb ochrony środowiska. Ustalenia projektu planu uwzględniają potrzeby środowiska przyrodniczego, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju i zapewniają właściwą ochronę środowiska i zdrowia ludzi, nie ograniczając możliwości rozwojowych gminy.

16. Ocena kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego i innych ustaleń zawartych w projekcie planu.

16.1 Zgodność projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenów z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

Projekt planu był sporządzany jednocześnie z prognozą jego oddziaływania na środowisko. Obszar

objęty opracowaniem posiada aktualne opracowanie ekofizjograficzne, w którym rozpoznano i scharakteryzowano stan i funkcjonowanie środowiska. Na tej podstawie zbadano uwarunkowania, które objęły określenie przydatności terenów dla rozwoju poszczególnych funkcji oraz określenie ograniczeń wynikających z konieczności ochrony zasobów środowiska i wskazanie obszarów, na których ograniczenia te występują. Projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu jest zgodne pod tym względem z opracowaniem ekofizjograficznym.

16.2 Proporcje pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania.

Ocenę proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania należy przeprowadzić w odniesieniu do całego obszaru gminy. Obszar objęty opracowaniem jest obecnie obszarem w większości przeznaczonym pod zabudowę i komunikację. W planie następuje zmiana funkcji użytkowych, a nie przeznaczenie pod zabudowę terenów pełniących funkcje przyrodnicze. Zasady zagospodarowania przyjęte w ustaleniach planu stanowią kontynuację planowanej tendencji zagospodarowania obszarów tej części gminy, w związku z czym należy stwierdzić, że w wyniku realizacji ustaleń planu nie nastąpi zachwianie właściwych proporcji pomiędzy ilością terenów zabudowy do terenów otwartych, pełniących funkcje przyrodnicze.

17. Uwzględnienie wniosków wynikających z dokumentów powiązanych z projektem planu.

Najważniejszymi dokumentami powiązаныmi z projektem planu mają dokumenty o zasięgu regionalnym i lokalnym, w tym:

- 1) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ przyjęty przez Sejmik Województwa Śląskiego uchwałą Nr V/26/2/2016 z dnia 29 sierpnia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 13.09.2016r., poz. 4619),
- 2) Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2020+”, przyjęta Uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego nr IV/38/2/2013 z dnia 1 lipca 2013 roku stanowiąca aktualizację Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2020”, przyjętej przez Sejmik Województwa Śląskiego 17 lutego 2010 roku,
- 3) Program Ochrony Środowiska dla Województwa Śląskiego do 2019 r. z uwzględnieniem perspektywy do roku 2024 przyjęty uchwałą nr V/11/8/2015 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 31 sierpnia 2015,
- 4) Plan gospodarki odpadami dla województwa śląskiego 2014, przyjęty Uchwałą Nr IV/25/1/2012 z dnia 24 sierpnia 2012 roku Sejmiku Województwa Śląskiego.

W ustaleniach Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego miasto Tarnow-

skie Góry zakwalifikowano do Miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodka wojewódzkiego – Metropolii Górnośląskiej, który ze względu na swą skalę wymaga wsparcia i kontynuacji działań ukierunkowanych na metropolizację, poprawę warunków inwestycyjnych, dalszy rozwój jego potencjału rynkowego oraz poprawę wewnętrznej i zewnętrznej dostępności transportowej, a także poprawę stanu środowiska i przeciwdziałanie problemom społecznym.

Spośród najważniejszych informacji wynikających z „Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+” należy wyróżnić położenie obszaru miasta:

- w obszarze, na którym zlokalizowane są kolejowe tereny zamknięte – którego rozwój winien być ukierunkowany na zachowanie ich funkcji podstawowych bezpośrednio związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa, z jednoczesnym wykorzystaniem cech tych obszarów do rozwoju regionu,
- w obszarze narażonym na niebezpieczeństwo powodzi – w którym główne działania winny koncentrować się na podnoszeniu stopnia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego poprzez optymalne zagospodarowanie terenów. Rozwój tych obszarów powinien być podporządkowany zachowaniu równowagi pomiędzy potrzebą ochrony środowiska przyrodniczego, działaniami na rzecz przeciwdziałania zagrożeniu powodziowemu a wykorzystaniem gospodarczym. Priorytetem działań przeciwpowodziowych dla terenów obecnie zurbanizowanych lub przeznaczonych do zabudowy w obowiązujących gminnych dokumentach planistycznych powinna być ochrona zabudowy, natomiast dla obszarów niezabudowanych i nieprzeznaczonych do zabudowy winien być zakaz zabudowy.
- w obszarze cennym przyrodniczo – którego rozwój powinien być ukierunkowany na ochronę walorów przyrodniczych obszarów cennych przyrodniczo. Cenne elementy środowiska przyrodniczego stanowią jednocześnie główne walory turystyczne województwa śląskiego, stwarzające możliwości rozwoju funkcji turystyczno-rekreacyjnej regionu. Funkcja ta jest ważnym czynnikiem nie tylko wzrostu, ale także aktywizacji gospodarczej wielu obszarów regionu. Jednakże rozwój funkcji turystyczno-rekreacyjnej na obszarach cennych przyrodniczo winien zostać podporządkowany zachowaniu różnorodności biologicznej.
- w obszarze udokumentowanych złóż kopalin, którego rozwój powinien być ukierunkowany na ochronę terenów złóż umożliwiającą ich przyszłą eksploatację z uwzględnieniem minimalizacji kosztów związanych z ochroną środowiska
- w obszarze ochrony krajobrazów kulturowych, którego rozwój powinien być ukierunkowany na ochronę zasobów dziedzictwa kulturowego, zarówno materialnych jak i niematerialnych, mających szczególne znaczenie dla zachowania tożsamości regionu,

- w obszarze wymagającym rewitalizacji – główne wyzwania dla tych obszarów będą dotyczyć przywrócenia im funkcji użytkowych poprzez nowe zagospodarowanie o wysokich walorach architektury i urbanistyki, uwzględniające zagadnienia efektywności energetycznej i poszanowania energii, ukierunkowane na ochronę dziedzictwa kulturowego i kształtujące struktury pod kątem poprawy jakości środowiska zamieszkania. Istotna jest integracja przestrzenna i społeczna terenów zdegradowanych, kreowanie miejsc przestrzeni publicznej ukierunkowane na podniesienie jakości życia mieszkańców.

- w obszarze funkcjonalnym ochrony i kształtowania zasobów wodnych obejmującym teren całego województwa,

Zagospodarowanie obszaru objętego opracowaniem jest spójne z ustaleniami Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa.

W Programie Ochrony Środowiska dla Województwa Śląskiego określono cele i kierunki ochrony środowiska do 2019 r. z uwzględnieniem perspektywy do roku 2024:

- Znacząca poprawa jakości powietrza na obszarze województwa śląskiego związana z realizacją kierunków działań naprawczych,
- Realizacja racjonalnej gospodarki energetycznej łączącej efektywność energetyczną z nowoczesnymi technologiami
- System zrównoważonego gospodarowania wodami powierzchniowymi i podziemnymi, umożliwiający zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych regionu przy osiągnięciu i utrzymaniu co najmniej dobrego stanu wód.
- Zbudowanie systemu zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami, w której priorytetem jest zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie przygotowanie do ponownego użycia, recykling i inne metody odzysku oraz wdrożenie modelu gospodarowania odpadami komunalnymi opartego na ich selektywnym zbieraniu i termicznym przekształcaniu pozostałych odpadów palnych z odzyskiem energii.
- Zachowanie, odtworzenie i zrównoważone użytkowanie bioróżnorodności i georóżnorodności oraz ochrona krajobrazu.
- Zrównoważona gospodarka zasobami surowców naturalnych.
- Racjonalna gospodarka zasobami glebowymi.
- Przekształcenie terenów przemysłowych i zdegradowanych województwa śląskiego zgodnie z wymaganiami ekologicznymi oraz uwarunkowaniami społeczno-ekonomicznymi.
- Poprawa i utrzymanie dobrego stanu akustycznego środowiska

- Utrzymanie wartości natężenia promieniowania elektromagnetycznego na dotychczasowych, niskich poziomach.

Projekt planu jest spójny z ww. programem ochrony środowiska.

Ustalenia planu uwzględniają cele ochrony środowiska określone w dokumentach ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym. Realizacja ustaleń planu nie będzie wywierać negatywnego wpływu na jednolite wody powierzchniowe i podziemne.

18. Przewidywane metody analizy realizacji ustaleń planu.

W celu kontroli skutków zmian w zagospodarowaniu przestrzennym terenu niezbędne jest prowadzenie systemu monitoringu planu miejscowego. Monitoring ten powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w planie miejscowym, jak również potencjalnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Realizacja postanowień dokumentu jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, następuje na skutek wykonania projektu budowlanego, stanowiącego podstawę wydania pozwolenia na budowę. Metody i częstotliwości przeprowadzenia analizy realizacji postanowień dokumentu mogą odbywać się wyłącznie w powiązaniu z realizacją zamierzenia inwestycyjnego (w całości lub etapami). Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodny ze studium jest aktem prawa miejscowego, na podstawie którego następuje realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów.

Metoda analizy skutków realizacji postanowień planu miejscowego powinna polegać na:

- ocenie oddziaływania projektowanego zagospodarowania poszczególnych terenów na środowisko;
- ocenie przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ładu przestrzennego, warunków kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz ochrony i kształtowania środowiska.

Zgodnie z art. 25 ustawy Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, wpływ ustaleń studium i planów na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian kontrolowany będzie w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane będą corocznie w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, ale źródłami danych w tym zakresie mogą też być: Wojewódzka Baza Danych (prowadzona przez Marszałka Województwa), źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub

zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Monitoring w zakresie przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ładu przestrzennego, warunków kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz ochrony i kształtowania środowiska powinien zawierać kontrolę takich elementów jak m.in.:

- stan wyposażenia obszaru w kluczowe dla jakości środowiska elementy infrastruktury – sieć wodociągowa, sieci kanalizacji sanitarnej, deszczowej, wielkość rezerw na podstawowych urządzeniach i obiektach inżynierii,
- monitoring udziału powierzchni biologicznie czynnej - zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej w granicach danego terenu i działki – na podstawie dokumentacji technicznej,

Okresowe przeglądy zainwestowania terenów i realizacji ustaleń planu powinny być przeprowadzane przez organy administracji samorządowej.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu winien być dokonywany zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w ramach oceny zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym oraz dokonywania oceny aktualności studium.

Oceny te winny być dokonywane przez Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry, co najmniej raz w czasie kadencji Rady Miejskiej (nie rzadziej niż raz na 4 lata). Wyniki tych ocen winny być przedstawione Radzie Miejskiej. Określona ustawowo procedura pozwoli przeanalizować i ocenić środowiskowe skutki realizacji ustaleń planu.

19. Propozycje działań minimalizujących i zapobiegających w odniesieniu do przedstawionych w prognozie potencjalnych zagrożeń środowiska związanych z realizacją ustaleń planu.

Prace nad prognozą oddziaływania na środowisko były prowadzone równolegle z pracami nad projektem planu. Wstępna identyfikacja walorów środowiskowych, rozpoznanie potencjalnych problemów środowiskowych w konfrontacji z założeniami koncepcyjnymi projektu planu pozwoliły na określenie ogólnych zaleceń mających na celu zapobieganie i ograniczenie potencjalnych, negatywnych oddziaływań na środowisko. Zalecenia te zostały uwzględnione już w trakcie prac nad projektem planu.

W projekcie planu, który jest przedmiotem niniejszej prognozy uwzględniono większość zgłoszonych na wcześniejszym etapie postulatów. Wdrożenie tych postulatów nastąpiło w formie bezpo-

średniej zmiany funkcji poszczególnych terenów lub poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów w tekście projektu planu.

W prognozie oddziaływania na środowisko nie wskazano więc rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska, które mogą wynikać z realizacji ustaleń planu, gdyż zastosowane rozwiązania były na bieżąco konsultowane.

Wszystkie rozwiązania zapobiegające lub ograniczające potencjalne negatywne oddziaływania na środowisko zostały przedstawione w rozdziale 13 i omówione w poszczególnych podrozdziałach, które odnoszą się do ocen w ramach poszczególnych kryteriów.

Biorąc pod uwagę zaproponowane w projekcie planu zapisy, przy zachowaniu wymagań zawartych w przepisach odrębnych, nie przewiduje się możliwości wystąpienia istotnych zagrożeń dla środowiska w wyniku realizacji jego ustaleń.

20. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

W trakcie opracowywania niniejszego dokumentu rozważane były rozwiązania alternatywne do zawartych w projekcie planu. Wśród rozwiązań alternatywnych rozważano różne warianty parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu takie jak wielkość udziału powierzchni biologicznie czynnych, wysokość i intensywność zabudowy. Przyjęte wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu są wynikiem analiz mających na celu wkomponowanie nowych obiektów w otoczenie i krajobraz.

Przeznaczenie poszczególnych terenów i zasady ich zagospodarowania określone w ustaleniach projektu planu są optymalne z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych oraz funkcjonalno-przestrzennych. Przeznaczenie to uwzględnia ponadto istniejące zagospodarowanie terenów zabudowanych i ustalenia studium.